

THE FAITH magazine

Revistă de
cultură și
spiritualitate
editată de
Mitropolia
Ortodoxă
Română
a celor două
Americi

July - September 2025 | Volume 74 | No 3

AN OMAGIAL

The Historic Visit of His Eminence Metropolitan Nicolae to Latin America

ARHIDIACON ADRIAN SORIN MIHALACHE

Neuroștiințele și experiența vieții
spirituale creștine (prima parte)

Mărturisire și
modernitate: lecția
sfinților
închisorilor

contents

The Historic Visit of His Eminence
Metropolitan Nicolae to Latin America | 3

FR. NICOLAE CODREA

Clergy Conference of the Romanian
Orthodox Metropolia of the Americas
Troy, Michigan | 14

PR. DRAGOȘ ANDREI GIULEA

Mărturisire și modernitate: lecția
sfinților închisorilor | 16

ARHIDIAC. DR. ADRIAN SORIN MIHALACHE

Neuroștiințele și experiența vieții
spirituale creștine (prima parte) | 20

Carmen OGNEAN

Gânduri la centenarul trecerii lui Ioan
Slavici la cele veșnice... | 24

St. EPHRAIM THE SYRIAN

On the Prophet Elijah | 26

NEWS

New Decisions of the Holy Synod of
the Romanian Orthodox Church | 28

ROYA BOARD

ROYA Heritage Trip | 29

Carmen OGNEAN

Tabăra de vară Sf. Teodora de la
Sihla - 2025. Cu Hristos în inimă,
soare și bucurii în priviri! | 32

Pr. PAROH MIHAI FAUR

Hramul Bisericii Sfinții Martiri
Brâncoveni din Shelton, CT | 33

Pr. ȘTEFAN DRĂGOI

Sărbătoarea hramului la Parohia
„Sfinții Ioachim și Ana” din Seattle | 35

Fr. IULIAN ANITEI

The feast day of St. Mary's Church in
Austin, Texas | 36

The 12th Symposium of Orthodox
Spirituality | 38

Adunarea de Protopopiat pentru
Centrul SUA | 39

Maica Domnului a fost sărbătorită la
Allegan, MI | 42

Pr. IULIAN ANITEI

Sărbătoarea Acoperământului Maicii
Domnului - prilej de bucurie și
comuniune liturgică în Houston,
Texas | 42

EDITORIAL BOARD

His Eminence Metropolitan Nicolae
His Grace Bishop Ioan Casian
V. Rev. Fr. Vasile Mureșan
V. Rev. Fr. Daniel Ene

The Faith Magazine is published quarterly by the Romanian Orthodox Metropolia of the Americas. Opinions published in this magazine do not necessarily reflect the position of the Romanian Orthodox Metropolia of the Americas unless so stated.

Annual Subscription:
USA, \$10.00
CANADA, \$15.00
INTERNATIONAL, \$25.00

Postmaster send address changes
to Credința – The Faith,
5410 North Newland Avenue,
Chicago IL, 60656-2026, USA

The Historic Visit of His Eminence Metropolitan Nicolae to Latin America

SURSA: MITROPOLIA.US

Between **September 15 – 24, 2025**, His Eminence Metropolitan Nicolae, Romanian Orthodox Metropolitan of the Americas, undertook a historic visit to Latin America, accompanied by a delegation consisting of the Very Rev. Fr. Daniel Ene, Administrative Vicar of the Romanian Orthodox Archdiocese of the United States, the Rev. Fr. Călin Barbolovici, Dean for the Central United States, and Mr. Claudiu Bărdăzău, chanter at Holy Trinity Parish in Rochester, NY.

This journey, a true pastoral and missionary pilgrimage, encompasses encounters with local and central authorities, dialogues with hierarchs of Sister Orthodox Churches, and meetings with representatives of other Christian denominations present in Latin America, culminating in the consecration of the new Romanian Orthodox church in Concepción, Chile.

Day One – Bogotá, Colombia

On Tuesday, September 16, 2025, His Eminence Metropolitan Nicolae began this spiritual itinerary with a visit to Bogotá, the capital of Colombia. From the very first day, the program combined its diplomatic, pastoral, and academic dimensions, all united by a spirit of gratitude and fraternal communion. The day began with a moment of particular significance: **the blessing of the newly renovated building of the Romanian Embassy in the Republic of Colombia**. With prayers and hymns, in the presence of His Excellency Mr. Manuel Ioan Pleșa, Ambassador

Extraordinary and Plenipotentiary of Romania, Metropolitan Nicolae bestowed the blessing of the Church upon this institution, which represents Romania before the world.

At midday, His Eminence Nicolae engaged in fruitful **discussions with His Eminence Iacovos, Metropolitan of Mexico, Central America and the Caribbean** (Ecumenical Patriarchate), and His Grace Timotheos of Assos, Auxiliary Bishop for Colombia and Venezuela. The meeting unfolded in an atmosphere of friendship and mutual respect, confirming the words of the Psalmist: *“Behold, how good and how pleasant it is for brethren to dwell together in unity”* (Ps. 133:1). Among the topics addressed was the founding of a theological institute in the Spanish language, intended to form future servants of the Church in Latin America. Pastoral collaboration in Colombia was also discussed, including the opening of new parishes and the sharing of responsibilities to meet the spiritual needs of the faithful. This cooperation demonstrates that the mission of the Church knows no borders but is a common response to Christ’s command to bring the light of the Gospel *“to the ends of the earth”* (Acts 1:8).

In the afternoon, at 5:00 PM, Metropolitan Nicolae was welcomed with joy and the peal of bells at the **Cathedral of the Dormition of the Mother of God in Bogotá**. A solemn **Te Deum of thanksgiving** was celebrated, with the participation of Metropolitan Iacovos, Bishop Timotheos of Assos, and the local Orthodox clergy and faithful.

event

Metropolitan Nicolae delivered his entire address in Spanish, offering heartfelt gratitude to God and recalling the Centennial of the Romanian Patriarchate (1925–2025). He emphasized that this anniversary is not merely a historical commemoration, but *“a renewal of the commitment to live the Orthodox faith with dignity, joy, and responsibility.”* In his message, His Eminence noted that throughout the past century, the Romanian Patriarchate has been *“a beacon of light for faith, culture, and identity,”* recalling the churches and monasteries built, the bishops and priests formed, and the steadfast confession of faith both in times of freedom and in times of persecution. He also expressed gratitude to the hierarchs present for their fraternal communion and called for the strengthening of Orthodox mission in Colombia and throughout Latin America, *“to the glory of God and the salvation of humankind.”*

The exchange of gifts—the icon of All Romanian Saints, offered by Metropolitan Nicolae to the two hierarchs, and the icon of Pentecost, offered by Metropolitan Iacovos—sealed the fraternal and Eucharistic character of the encounter.

In the evening, at the Romanian Embassy, His Excellency Ambassador Manuel Ioan Pleșa hosted a **Symposium dedicated to the Centennial of the Romanian Patriarchate**. The event gathered distinguished figures from the ecclesial and academic life of Latin America: Metropolitan Iacovos, together with Bishop Timotheos of Assos, representing the Ecumenical Patriarchate; Archimandrite Simeon Lopez, representing the Serbian Orthodox Church in Colombia; and Fr. Alexandr Russos, legal representative of the Moscow Patriarchate in the country. From the Roman Catholic Church, Fr. Juan Carlos, Director of the Department for Ecumenical and Interreligious Relations of the Colombian Episcopal Conference, participated.

The symposium opened with words of

welcome from Ambassador Pleșa, followed by an address from Metropolitan Nicolae. Then, V. Rev. Fr. Daniel Ene delivered a refined historical synthesis, highlighting with precision and originality the process that preceded the elevation of the Romanian Orthodox Church to the rank of Patriarchate. Metropolitan Iacovos followed with a reflection underscoring the significance of this centennial for the entire Orthodox world.

The highlight of the evening was the conferral, by Metropolitan Nicolae, of the American Metropolitan Cross for Laity upon Ambassador Pleșa, as a sign of gratitude for his care and support of the Romanian Orthodox Church in Colombia. On this occasion, it was recalled that, through the Ambassador’s initiative and labor, and with the blessing of His Beatitude Patriarch Daniel, a chapel had been established within the Embassy—a space of prayer and spiritual strengthening for the diplomatic corps and for Romanian faithful far from home. This gesture stands as a bridge between diplomacy and faith, between national identity and Christian witness.

The evening also featured a unique photographic exhibition, with images documenting the historic elevation of the Romanian Church to the rank of Patriarchate. Displayed with the blessing of Patriarch Daniel and made available by Fr. Policarp of the Library of the Holy Synod, these images offered a moving visual testimony to the continuity and vitality of the Church over a century of history.

The day concluded with **an official reception and fraternal dinner**, during which members of the delegation, diplomats, and clergy shared the joy of communion. The atmosphere was festive yet marked by a sense of responsibility, as all became aware that this visit is not merely a punctual event, but the beginning of a new stage in the Romanian Orthodox mission in Latin America.

Thus, the first day of Metropolitan Nicolae's visit to Colombia became a true icon of the synergy between Church and society, between diplomacy and spirituality, opening the path toward a more vibrant presence of Orthodoxy in this part of the world. The delegation of the Metropolis will continue to Barranquilla, Colombia, to visit the Romanian parish of St. John the New Martyr of Wallachia.

Day Two – Barranquilla, Parish of Saint John the New Martyr of Wallachia

On Wednesday, September 17, 2025, the visit of His Eminence Metropolitan Nicolae continued in the city of Barranquilla, where, for the first time, he found himself in the midst of the Romanian Orthodox community of the Parish of *Saint John the New Martyr of Wallachia*.

At the airport, His Eminence Nicolae and the accompanying delegation were greeted with bread and salt by the parish priest, Fr. Esteban Díaz Niño, together with members of the Parish Council and a large gathering of faithful. His Excellency Mr. Manuel Ioan Pleșa, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of Romania to the Republic of Colombia, also joined the delegation, wishing to be present at this first historic visit.

Immediately upon arrival, Metropolitan Nicolae took part in a particularly important program of the parish, entitled ***Alimento de Amor*** (“Food of Love”). With great generosity, His Eminence distributed 150 hot meals to those in need in a very poor neighborhood of the city. This act brought not only bodily nourishment but also spiritual consolation to those in hardship, giving tangible expression to the love of the Church for her neighbor and highlighting the social dimension of the Orthodox mission. It was a moment when faith was transformed into living deed, according to the word of the Savior: “*I was hungry and you gave Me food*” (Matthew 25:35).

In the evening, **Metropolitan Nicolae met with the members of the Parish Council and the youth of the community.** Taking as his starting point the words of Christ, “*You are the light of the world*” (Matthew 5:14), His Eminence addressed them with a message of courage and responsibility: “*You are not only the future of the Church but also her living present. The light you received at Baptism must shine in your daily life—in school, in your family, among your friends, and even online. Do not hide it under the bushel of fear or shame, but let it shine forth, so that others may see your good works and glorify your Father in heaven.*” The meeting was moving, marked by questions and sincere concerns regarding the mission of the Romanian Orthodox Church in Latin America, where Orthodoxy is still young and growing.

On the following morning, at 8:00 AM, Metropolitan Nicolae celebrated **the Holy Mystery of Baptism for four adults**—Anatoly, Anthony, Josue, and Maria (mother and son)—who thus became children of the Church through the grace of the Holy Spirit. Also present at the service were Rev. Fr. Antonio Geraldo Garcia, parish priest of the Church of *Saints Constantine and Helen* in Caracas (Venezuela), his presbytera, and a group of youth from his parish. As a sign of strengthening and blessing in their service, the two priests—Fr. Esteban Díaz Niño and Fr. Antonio Geraldo Garcia—received from His Beatitude Patriarch Daniel a complete set of liturgical vestments and a corrected edition of the Holy Gospel.

Following the Baptisms, two young men from Caracas, Gabriel and Alejandro, were tonsured as readers for the parish of *Saints Constantine and Helen*. The celebration continued with the **Hierarchical Divine Liturgy**, attended by many faithful who rejoiced to receive the blessing of their Metropolitan, even though it was a weekday. In his homily, Metropolitan Nicolae reflected

on the parables of the lost sheep, the lost coin, and the prodigal son, emphasizing the boundless joy of the Heavenly Father for every soul that returns to Him in repentance: *“Orthodoxy is the fold of the Good Shepherd. Here the lost sheep return, here the prodigal sons are welcomed back. Our mission is to seek tirelessly those who have strayed, to lead them with love and patience back to the true faith.”*

At the same time, His Eminence underlined the unique vocation of the Romanian Orthodox Church: to be a bridge between Latin heritage and Orthodoxy, to share with the peoples of Latin America the experience of a living, pure, and integral faith: *“Orthodoxy does not adapt itself in order to please the world, but offers itself to the world in its fullness and beauty. We, Romanians, have the calling to preserve and to share this priceless gift—without compromise, with humility and steadfastness.”*

At the conclusion of the service, Fr. Esteban and Fr. Antonio received from Metropolitan Nicolae a Holy Antimension, enabling them to begin two new Orthodox missions in Colombia: one in Bucaramanga and another in Santiago de Cali. This act carries profound historical and missionary significance: through the gift of the Antimension—bearing the relics of saints and the bishop’s signature—the visible foundation was laid for two new Orthodox communities, which will become places of prayer, catechesis, and confession of the faith, responding to the longing for God among the warm-hearted peoples of these Latin lands.

The day’s festivities concluded with **a fraternal agape in the parish hall**, where the community had prepared a program of traditional Colombian dances and songs from the coastal region. The atmosphere intertwined the joy of faith with the beauty of

local culture, strengthening the sense of communion.

In the afternoon, Metropolitan Nicolae visited **His Excellency Monsignor Pablo Emiro Salas Anteliz, Roman Catholic Archbishop of Barranquilla**, to whom he offered an icon of All Romanian Saints, prepared for the Jubilee Year 2025. The meeting highlighted the relationship of mutual respect and fraternal support between the Orthodox Church and the Roman Catholic Church in Colombia.

The Third Spiritual Stop – Santiago de Chile

On Friday, September 19, 2025, after a journey of more than six hours from Bogotá, the capital of Colombia, the delegation led by His Eminence Metropolitan Nicolae arrived in Santiago de Chile, the cosmopolitan city of the Andes. A modern metropolis nestled between the majestic peaks of the Cordillera and the Andean mountains, Santiago stands not only as the political and cultural heart of the country, but also as a meeting place of traditions and faiths.

That same evening, in the hospitable setting of the **Romanian Embassy in Santiago de Chile, an official reception and solemn symposium were held, dedicated to the Centennial of the Romanian Patriarchate (1925–2025)**. The event was graciously hosted by His Excellency Mr. Floricel Mocanu, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of Romania to the Republic of Chile. The gathering brought together numerous ecclesiastical and diplomatic figures of prominence: His Eminence Sergios (Abad), Archbishop and Metropolitan of the Antiochian Orthodox Church for Santiago and all Chile; His Excellency Archbishop Kurian Mathew Vayalunkal, Apostolic Nuncio of the Holy See in Chile; His Excellency Senator Kenneth Pugh, President of the Chile–Romania Inter-parliamentary Group; Mr. Omar Cortez Gaibur, Director of the National Office

for Religious Affairs; His Grace Jorge Méndez Jara, President of the Council of Evangelical Bishops and Pastors; His Grace Edmundo Zenteno Céspedes, Presiding Bishop of the Pentecostal Methodist Church; His Grace Eduardo Cid Cortés, President of the Expanded Council UNE Chile and leader of the Wesleyan Evangelical Church; Rev. Fr. George Abed, Vicar General of the Antiochian Archdiocese in Chile, accompanied by the faithful of St. George Cathedral in Santiago; Her Excellency Mrs. Mariana Katalinić, Ambassador of the Republic of Serbia; Her Excellency Mrs. Vera Baboun, Ambassador of the State of Palestine; His Excellency Mr. Yurii Diudin, Ambassador of Ukraine; as well as Rev. Fr. Alex Aedo Vilugrón, parish priest of the Romanian Orthodox community, together with representatives of the local Romanian community.

The evening was opened by Metropolitan Nicolae, who recalled the moment of the elevation of the Romanian Orthodox Church to the rank of Patriarchate in 1925, highlighting both the providential dimension of that step and the responsibility of today's generations to preserve the living inheritance they have received. His address carried a deep spiritual resonance, stirring emotion and joy among those present. The central moment of the evening was **the presentation given by Fr. Daniel Ene**, Administrative Vicar of the Romanian Orthodox Metropolis of the Two Americas, which represented the most anticipated part of the program. With clarity and eloquence, Fr. Daniel captivated the entire audience, who listened with attention and appreciation, recognizing in his words a living testimony of Orthodox faith and culture.

In turn, His Excellency Ambassador Floricel Mocanu emphasized that the year 2025 marks not only the Centennial of the

Romanian Patriarchate but also one hundred years of diplomatic relations between Romania and the Republic of Chile. At the conclusion, Metropolitan Nicolae offered symbolic gifts, and Ambassador Mocanu received, from His Beatitude Patriarch Daniel, the Commemorative Diploma and Medal of the Jubilee Year 2025, as a sign of gratitude for his defense of the faith and his promotion of Christian culture.

The Fourth Spiritual Stop – The Consecration of the Orthodox Church in Concepción, Chile

The pastoral-missionary visit of His Eminence Metropolitan Nicolae, Romanian Orthodox Metropolitan of the Two Americas, to Latin America reached a moment of particular exaltation with the consecration of the new Orthodox church in Concepción, Chile, dedicated to *Saint Silouan the Athonite* and *Saint Philothea of Argeș the Martyr*.

On Saturday morning, September 20th, the metropolitan delegation was welcomed at the Concepción airport with bread and salt, a sign of Christian hospitality and fraternal joy. Alongside the parish priest, Fr. Alex Vladimir Aedo Vilugrón, and Deacon Nicholas Méndez, the parish council members, faithful of the community, and a group of dancers honored the hierarchy with their traditional expressions of culture. The event was further dignified by the presence of His Excellency Mr. Floricel Mocanu, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of Romania to the Republic of Chile, who accompanied the delegation at this special moment. That evening, during the service of Great Vespers, the holy relics were placed for blessing, and the church was prepared for the consecration service, in prayerful anticipation of the outpouring of the grace of the Holy Spirit.

event

For the community of Concepción, the most precious gift of this day was **the bringing of the relics of the Holy Martyrs Epictetus and Astion, the first attested martyrs on Romanian soil (Halmyris, 4th century)**, to be placed in the foundation of the Holy Altar, according to the ancient rite of church consecration. By this act, the altar is sealed by the witness of martyrdom. Through their blood, these saints strengthened the foundation of the Church on ancestral Romanian lands; now, by the placing of their relics at the “end of the world,” in South America, the beginnings of Romanian Christianity are mystically bound to the new dawn of Orthodoxy in the Southern Hemisphere. Thus, it is confirmed the saying: *“The blood of the martyrs is the seed of the Church”* (Tertullian), their sacrifice becoming a pledge for the flourishing of this new community.

On Sunday morning, following the blessing of water by Protopresbyter Fr. Călin Barbolovici, **the solemn service of consecration** began. Joining the clergy were Fr. Petru Neaga, parish priest of the Annunciation Church in Cleveland, Ohio—a sister community of the parish in Concepción—and Fr. Alexis Peña-Alfaro of Recife, Brazil, representing the Serbian Orthodox Church. According to Orthodox typikon, the consecration began with the procession around the church together with the holy relics. The three stations, at which the Epistle and Gospel were read and prayers offered, marked the sacramental boundaries of this space which becomes *“the House of God and the Gate of Heaven”* (Gen. 28:17). The walls were sprinkled with holy water and anointed with Holy Chrism, signifying the Baptism and Chrismation of the new church.

Inside, the moment of greatest intensity was the placement of the relics of Saints Epictetus and Astion in the foundation of the Holy Table, an act by which the altar was sealed and strengthened upon the witness of

the martyrs, according to apostolic order. The Holy Table was then washed with water and wine, anointed with Holy Chrism, and clothed in a white shroud, like the Body of the Lord in the tomb. Upon it were placed the Holy Antimension, the Holy Gospel, and the Holy Cross—signs of Christ’s victory and of the Church’s unceasing ministry. Through this service, the church becomes not merely a consecrated building, but a living icon of the Kingdom of God, a meeting place between heaven and earth, a transfigured space in which the saving work of Christ is continued.

In **his homily, Metropolitan Nicolae** emphasized the uniqueness and majesty of the moment: *“The consecration of a church is a great, holy, and blessed event. It takes place once in a hundred or even two hundred years, and for the community it is an occasion of thanksgiving to God and of calling upon His sanctifying grace, that this work—born of the sacrifice of the faithful—may be transfigured, like the gifts brought to the Holy Altar.”*

He further interpreted the rite of consecration as a mystical journey: the procession around the church as a gradual entry into the Kingdom; the opening of the doors as an encounter with the “gates of heaven”; and the altar as the image of the Savior crucified, buried, and risen: *“Through the consecration of a church,”* Metropolitan Nicolae said, *“not only are the walls sanctified, but also the souls of the faithful, who are themselves called to become living temples of Christ.”*

As a sign of gratitude for his zeal and devotion, parish priest **Fr. Alex Vladimir Aedo Vilugrón received the Order of Saints Constantine and Helen of the Metropolia** from Metropolitan Nicolae. The community was also presented with an icon of the patrons of the new church: Saint Silouan the Athonite and Saint Philothea of Argeș.

Following the service and the joy of a fraternal agape, **the evening was dedicated**

to an encounter with more than twenty young people of the parish. With hearts full of curiosity and a sincere desire to deepen their understanding of Orthodoxy, the youth addressed numerous questions to Metropolitan Nicolae, to Vicar Fr. Daniel Ene, to Protopresbyter Fr. Călin Barbolovici, and to Fr. Petru Neaga. The dialogue was lively, profound, and illuminating, bringing to the forefront both the fundamental themes of faith and church life, as well as the spiritual challenges of youth seeking meaning. This exchange revealed not only the thirst for knowledge of those present but also the spiritual fruitfulness of the community in Concepción, which—through its sacrifice and witness—is becoming a place of growth for the younger generation and a springboard for the renewal of Orthodox mission in these distant lands.

The Final Spiritual Halt: Quito, Ecuador

The pastoral and missionary journey of His Eminence Metropolitan Nicolae of the Romanian Orthodox Metropolia of the Americas reached its crown in Quito, the capital of Ecuador, where history intertwined with the work of the Holy Spirit in a most wondrous way. **For the very first time, a canonical Orthodox hierarch celebrated the Divine Hierarchical Liturgy on this land,** at the mission dedicated to Saint Hierarch Joseph the New of Partos.

Concelebrating with the delegation of the Metropolis was Father Geraldo Antonios García, who shared in the liturgical joy of this moment, manifesting the communion and unity of Orthodoxy that transcend all borders. Though it was a weekday and social protests were taking place nearby, the faithful filled the small, makeshift church, bearing witness through their presence that Christ remains the center of life, above all cares and the turmoil of the world.

On this same occasion was **inaugurated**

the building recently received in use from the Roman Catholic Archdiocese of Quito. It is a generous three-story edifice, situated in the very heart of the city's historic center. For a long time, the building had lain unused, yet within only a few weeks the Orthodox community transformed it into a living space for worship and fellowship: a chapel where the Holy Mysteries and the Divine Liturgy may be celebrated, a social hall for community activities, and other rooms destined for the growing mission. All of this is the fruit of the love and dedication of the faithful, who labored fervently to prepare a dwelling place worthy of receiving their hierarch. It is a living icon of the work of the Church: from human ruin is born the beauty of grace, and from the fragility of human nature arises the strength of community. The chapel, wherein the Holy Mysteries were celebrated for the first time, has become a sign of hope and an altar of sacrifice, founded with tears and toil.

Following **the Divine Liturgy**, the community offered **a festive agape** in honor of the Metropolitan. The children of the parish moved hearts with songs in the Romanian language and with delicate musical performances, while traditional Ecuadorian dances bore witness to the unity-in-diversity of the Body of Christ. His Eminence Nicolae exhorted all to a life of community and steadfastness in the faith, urging them to remain firm in hope, patience, and brotherly love. At the same time, he emphasized the pressing need for a permanent priest to serve this mission, affirming that through common prayer and perseverance, this desire will be fulfilled in due season.

At the conclusion of his journey, His Eminence visited the **well-known chapel situated at the “Mitad del Mundo”** – upon the very line that separates the Northern from the Southern Hemisphere. There, the Metropolitan prayed with deep emotion and gratitude, blessing this unique place and entrusting his entire journey, together with

the faithful of Latin America, to the mercy and protection of God. It was a symbolic act, showing that the Orthodox Church, like the Cross that divides both time and space, is called to transfigure all boundaries and to unite the whole world in the light of the Gospel of Christ.

General Conclusion

With this final spiritual halt, the visitation of His Eminence Metropolitan Nicolae to Latin America came to its close, resembling an apostolic pilgrimage that wove together the weariness of long travels with the joy of unexpected spiritual fruits. From Bogotá to Barranquilla, from Santiago to Concepción, and finally to Quito, the grace of God revealed that the Orthodox Church is alive and fruitful, even in places where, until recently, the existence of a Romanian Orthodox community seemed unimaginable.

The flourishing of this mission is closely bound to the tireless labors of the Very Reverend Vicar Fr. Daniel Ene, who, with the blessing of the Metropolitan, has overseen the organization and pastoral care of the communities in Latin America. Behind the visible joys of today lie years of toil, countless journeys, dialogues, and personal sacrifices. Father Daniel bore this cross of mission even through times of profound personal trial and heavy health struggles. Yet he never ceased to serve the Church, to carry the responsibility entrusted to him, and to look upon these communities with the love of a spiritual father. His sacrifice and patience have been transfigured into blessing, and the mission he cultivated with steadfastness now bears fruit, bringing light and hope to Orthodox Christians in Latin America.

This journey was not merely a sequence of events, but a prophetic and missionary work, one that strengthened the identity of Romanian Orthodox faithful scattered across the Latin continent and opened wide the doors of fraternal dialogue with the peoples and cultures of these nations. The encounters with civic and ecclesiastical authorities, the ecumenical dialogues, the inaugurations of churches and chapels, and above all the smiles of children and the tears of the faithful—all these form the mosaic of a living mission, carried by the Holy Spirit.

Thus, the visitation of Metropolitan Nicolae remains a historic event for the Romanian Orthodox Church, and at the same time the beginning of new pastoral horizons. It is a call addressed to the entire Church to support these fragile yet fervent communities, and an exhortation to every believer to become a “witness of the Gospel” wherever God has placed them.

Through this visit, Latin America has become not only a field of mission, but a fertile soil in which the seeds of Orthodoxy have already taken root. And these roots, watered by prayer, sacrifice, and fraternal love, will in due time bring forth abundant fruit, to the glory of God and the strengthening of His Holy Church.

event

event

event

Clergy Conference of the Romanian Orthodox Metropolia of the Americas Troy, Michigan

FR. NICOLAE CODREA

event

Under the sign of communion and the search for spiritual answers to modern challenges, the “Holy Trinity” Parish in Troy, Michigan, became, from August 21 to 23, 2025, a place of encounter and reflection for the clergy of the Romanian Orthodox Metropolia of the Americas.

For three days, hierarchs and clergy members gathered not only for an exchange of ideas, but also for a return to the spiritual foundations of priestly ministry — in a spirit of obedience, discernment, and joy.

The official opening took place on Thursday

afternoon. His Eminence Metropolitan Nicolae delivered the first meditation, focusing on the priest as both spiritual father and teacher — not merely an administrator of the Holy Mysteries, but one called to nurture souls in faith. His Grace Bishop Ioan Casian followed with a reflection on watchfulness and discernment in priestly service, particularly in a time when modern challenges test the very roots of tradition.

The specialized presentations that followed addressed both pastoral and historical themes. Fr. Dragoș Giulea spoke on the witness of the saints — those who suffered in prisons — and

the lessons today's clergy can draw from their sacrificial faith. Protosyncellos Maxim Morariu presented a historical overview of the Romanian Orthodox Church's journey from the Great Union to the establishment of the Patriarchate.

An inspiring missionary testimony came from Fr. Daniel Ene, who highlighted pastoral ministry in Latin America. His presentation was complemented by the heartfelt experiences shared by Fr. Alex Vilogron from Chile, who spoke of the joys and challenges in his local parish. The day ended in prayer with the celebration of the Akathist to the Holy Cross.

On Friday, August 22, the focus shifted to youth ministry in the aftermath of the COVID-19 pandemic. Fr. Nicholas Belcher (Antiochian Archdiocese of North America) offered two dynamic sessions: one on the current challenges and opportunities in ministering to youth, and another addressing sensitive issues encountered in Orthodox pastoral work across the U.S.

Clergy participated in small group workshops to reflect, exchange ideas, and explore practical strategies for involving children and young adults more fully in parish life.

Later that day, participants visited Woodlawn Cemetery in Detroit, where a memorial service was held for Bishop Andrei Moldovanu — a worthy servant of the Romanian Orthodox Missionary Diocese of North America — and for other departed Romanian Orthodox clergy buried nearby. The service marked a solemn moment of remembrance and gratitude for their faithful witness and missionary labor.

On Saturday, August 23, the conference culminated with the celebration of the Divine Liturgy, presided over by His Eminence Metropolitan Nicolae and His Grace Bishop Ioan Casian. During the service, the new iconostasis of the Troy parish was blessed — a

beautiful symbol of the living connection between Romanian tradition and local Orthodox mission in North America.

Fr. Nicolaos Tzetis (Greek Orthodox Metropolis of Detroit) delivered the final presentation, highlighting youth and young adult programs in Greek Orthodox communities across the U.S., followed by a Q&A session on how to better engage younger generations in parish life.

Fr. Vasile Mureșan presented an important project focused on liturgical adaptation in the North American context. He spoke about the challenges of translating Romanian liturgical texts into English and introduced a bilingual edition of the Holy Unction Service, emphasizing the need for accessible resources for mixed families and English-speaking faithful. Clergy with linguistic expertise were invited to contribute to this ongoing effort.

The conference concluded with the announcement that the 2026 clergy conference will be hosted by the Romanian Orthodox Diocese of Canada, in the Toronto area. Bishop Ioan Casian proposed that it take the form of a pastoral retreat with clergy families, with the goal of strengthening fellowship, brotherhood, and spiritual renewal.

eveniment

Mărturisire și modernitate: lecția sfinților închisorilor

Pr. DRAGOȘ ANDREI GIULEA

Conform observațiilor statistice, lumea modernă pare a fi tot mai departe nu numai de sfințenie, ci și de creștinism, care se află într-o scădere dramatică atât în Europa occidentală cât și în America de Nord. De aceea, într-o lume tot mai dominată de un spirit al profanului, post-modernă – a se citi, în esență, post-creștină – apariția sfinților poate părea multora, pe cât de deconcertantă și din altă lume, pe atât de învechită și ignorantă. Din păcate pentru noi toți, lumea este tot mai dominată de omul secular care recită satisfăcut celebra butadă a lui Nietzsche – „Dumnezeu a murit” – fără să realizeze că Nietzsche însuși l-a numit tocmai pe acest om, cu dispreț, „ultimul om”, anume omul confortului, al comodității și securității, cel care egalizează și nivelează totul într-o lume din care a gonit transcendentul. Tot Nietzsche identifica orgoliul ca viciul de căpătâi al ultimului om, atunci când anunța: „Vai, ceea ce vine este vremea omului celui mai de disprețuit; a omului ce nu va ști să se disprețuiască pe sine însuși. ... Pământul se va fi făcut mai mic, iar peste el văzut va fi cum țopăi-va cel din urmă om, cel care micșorează orice lucru”¹.

Acest ultim om impune moralitatea la modă în această lume într-o perspectivă în care transcendentul este exclus. Din păcate pentru el, nici moda aceasta, nici celebritățile, nici politicienii, nici măcar filosofii nu pot fi surse reale ale moralității, deși cu toții manifestă frecvent pretenții de moralitate: unii, precum vedetele, dar nu numai, se prezintă pe sine drept modele pentru

succesul lor în media sau în afaceri, alții oferă ca exemplu comunitatea din care ei fac parte și care urmează noua moralitate la modă: ecologiștii, vegetarienii, apărătorii minorităților de orice fel, sau un partid politic aparte din zilele noastre, în care lumea politică tinde să dizolve diferențele dintre stânga și dreapta. Ne aflăm în fața unui fenomen planetar în care partidele nu mai au doctrine, dreapta se comportă socialist, iar stânga este strâns legată de oligarhiile de tot felul, însă toți pretind să cunoască resorturile și legile intime ale moralității.

Moralitatea, însă, buna comportare sau acțiune în această lume nu poate fi legiuită nici de voința individuală, de bunul plac al fiecăruia, nici de voința comunității, deoarece, în istorie, au existat largi comunități, chiar țări întregi, precum Germania nazistă, Uniunea Sovietică sau China comunistă care au urmat cu consecințe dezastruoase noi sisteme morale colective. Dostoievski compara atât de relevant mișcarea socialistă a vremii lui cu acea turmă biblică de porcine posedate care s-au azvârlit în mare.

Moralitatea universală nu poate proveni apoi nici din natură, extrasă de o anumită știință, pentru că, după cum filosofii au observat, începând cu Hume, propozițiile factuale nu pot infera propoziții de valoare sau principii morale. Prin urmare, omului secular, cel care domină azi lumea, nu-i mai rămâne decât să afirme că nu există nici un fundament al moralei, ci există doar convenții de grup pe care, în orgoliul său, le tratează cu

condescendență și cinism. De aceea, omul modern face din existența sa o existență cinică, o lume a cinismului care refuză transcendentul și în care fiecare se erijează pe sine sau grupul său în paradigmă a moralității, o lume a relativismelor și subiectivismelor de orice fel, coabitând într-o babilonie a sistemelor morale în care totul este permis. Într-adevăr, așa cum iarăși aserta Dostoievski, „Dacă Dumnezeu nu există, atunci totul este permis”. În lipsa oricărei grile morale, totul este permis, iar imoralitatea nu mai este împiedicată să devină standard etic decât de inerția socială, atât cât a mai rămas din trecutul creștin al națiunilor occidentale, sau de grupurile sociale în care religia mai are un cuvânt de spus.

O consecință centrală a acestor inferențe este că noi, oamenii, nu numai că nu avem acces la sfințenie prin natura noastră în sine; nu putem nici genera grila morală a lumii. Prin noi înșine, în general, suntem capabili doar de barbarie și păcat, rari fiind aceia care redescoperă legea adânc inserată de Dumnezeu în firea omului, după cum Sf. Pavel le spunea cândva romanilor². Dimpotrivă, singura sursă a moralității nu poate fi decât Dumnezeu, Cel care a așezat legea morală în profunzimea omului, a descoperit-o parțial

lumii prin Moise, pentru ca apoi să reveleze în Hristos plenitudinea la care omul este chemat.

Lumea noastră modernă trăiește, însă, într-o uitare a acestui mister al legii morale așezate de Dumnezeu în firea noastră și a chemării noastre la desăvârșire. Mai mult chiar, focalizând discuția la spațiul românesc, secolul al XX-a a fost, pentru români, nu numai un timp al modernizării instituțiilor și tehnologiei, ci și unul al schimbării mentalităților, anume al preluării moralei și mentalităților necreștine la modă: încetarea de a mai merge la Biserică, imoralitatea, avorturile, divorțul și chiar ateismul erau deja la modă la începutul veacului trecut.

Totuși, tocmai în această lume modernă caracterizată de dezinteres pentru sacru, cinism și păcat au apărut noii sfinți. Ei au venit, înainte de toate, pentru că Dumnezeu a dorit acest lucru. Putem reflecta de ce, oare, a dorit Dumnezeu acest lucru. Cu ce scop? Întrebarea aceasta trebuie să ne așeze pe calea unei reflecții asupra sensului adevărat al venirii lor în lumea noastră, iar acest sens poate fi descifrat cel mai nimerit doar în perspectiva tainei providenței lui Dumnezeu și a economiei lui Hristos și a Sfântului Duh. Atunci când reflectăm la faptele lor, realizăm

an omagial

înainte de toate că noii sfinți ne reamintesc de Dumnezeu, de faptul că El este viu și însoțitor al nostru în istorie.

În al doilea rând, noii sfinți aduc cu ei o înălțime morală în lumea noastră. Viețile lor resuscită în mințile și conștiințele noastre legile profunde ale purtării în această societate, în care idolatria, crima, hoția, desfrâul și orice imoralitate, minciuna, trădarea, nerespectarea părinților sau a săracilor sunt faptele care o caracterizează, însă, pe care Dumnezeu nu le acceptă. Viața sfinților devine apoi un model de urmat. Totuși, imitarea lor nu poate fi înfăptuită decât printr-o forță interioară care se poate întemeia doar în Dumnezeu și poate exista doar prin Dumnezeu. Prin noii sfinți, înțelegem din nou, reînvățăm legea morală și lucrările tainice ale lui Dumnezeu în lume, care nu pot veni decât de la El, Cel ce este sursa care le inspiră și însuflețește. Redescoperim, de asemenea, că, în misterul ei, purtarea morală nu se împlinește doar dacă ai un set de reguli de urmat, ci mai ales atunci când descoperi pe cineva care le întrupează, o persoană umană care să îți devină model de imitat.

Conectat cu această ultimă idee, noii sfinți aduc în lumea noastră sfințenia, puterea lui Dumnezeu manifestă în creație. Aici ni se dezvăluie un nou aspect remarcabil al tainei legii morale. Fapta morală, atunci când este înfăptuită, nu rămâne doar o acțiune și atât, ci are consecințe transformatoare asupra persoanei deoarece aceasta primește harul lui Dumnezeu și Duhul Sfânt. În fapt, înainte de toate, fiecare dintre acești sfinți primește și distribuie ceva din Dumnezeu în lumea noastră. Apariția realității transcendente a sfințeniei în lume era deja spectaculoasă în antichitate, atunci când sacrul constituia o dimensiune esențială și comună a vieții cotidiene. Ea este, însă, cu atât mai spectaculoasă astăzi, când mare parte din societatea modernă este tot mai distanțată de sacrul, asumând o mentalitate comună secularizată

care consideră religia o mitologie. Tocmai acest dincolo de lume adus de noii sfinți forțează, prin existența lor, și o nouă înțelegere a relației modernității cu creștinismul sau religia. Religia nu este doar un sistem de mituri, semne și rituri performate în această lume, ci un instrument care ne oferă accesul direct și brut la lumea care o depășește pe aceasta.

Privind lucrurile istoric, noii sfinți ne reamintesc, de asemenea, de rădăcinilor noastre culturale și de originea valorilor noastre, creștinismul. În această uitare caracteristică omului zilei, existența sfinților devine, totodată, un nou apel al lui Dumnezeu către lumea noastră, care nu ne cheamă dintr-un trecut depășit sub orice aspect, ci din prezentul Său perpetuu. De aceea, chemarea lui Dumnezeu re-adresată omului nu este numai o rememorare a Întrupării sau a Revelației pentru o cinstire istorică a trecutului, ci un apel la o viață creștină în ziua de azi, la o trăire a valorilor creștine fără de care lumea nu poate exista în deplinătatea umanității ei. Este un apel la dobândirea virtuților creștine și asumarea unei existențe care să ne reconecteze cu Dumnezeu. Este un apel la o experiență a lui Dumnezeu care nu rămâne doar comemorare a istoriei, ci se transformă într-o relație directă cu El și o inserare a omului în planul economiei Lui. Dumnezeu nu a murit, cum își imagina Nietzsche, ci este viu și manifest cu putere prin sfinții Lui. Prin viețile lor, aceștia au mărturisit că Dumnezeu este viu în maniera cea mai directă și autentică, anume urmându-L pe Hristos și oferindu-I suferința lor, viața și chiar sângele lor. Mai mult chiar, unii dintre ei au devenit noi mucenici, precum Sfinții Gherasim de la Tismana, Liviu Galaction, Ilarion Felea și Alexandru din Basarabia, iar alții L-au făcut manifest pe Dumnezeu prin minunile pe care le-au înfăptuit, de la Sf. Arsenie Boca la Sf. Ilie Lăcătușu, sau Dumnezeu a descins la ei în

viziuni, arătându-Se lor precum unor prieteni apropiați, precum Sf. Arsenie, Sf. Gherasim de la Tismana sau lui Valeriu Gafencu, cinstit între cei ce au suferit în pușcării drept Sfântul Închisorilor și altora. Prin urmare, în vremea prigoanei staliniste, atunci când reprimarea creștinilor a fost mai acută, Dumnezeu, de asemenea, S-a manifestat cu mai mare forță și apropiere lumii, prin minuni și descoperiri lucrate prin sfinții Săi.

Nu în ultimul rând, curajul și tăria noilor mărturisitori și mucenici nu puteau emana din pură încăpățănare omenească sau rezistență fizică și psihică în fața torturii care, de multe ori, a depășit ceea ce orice ființă omenească putea îndura, ci au izvorât din harul dumnezeiesc. Minunile și descoperirile lor întăresc acest lucru, deși au fost oferite doar celor mai aleși. Însă, în marea lor majoritate, cei întemnițați erau cunoscători ai rugăciunii. Zelul și ardoarea rugăciunii lor au incendiat temnițele prin mii de flăcări spirituale care au ars în acei ani cu o forță care a depășit mănăstirile lumii. De aceea, locurile de suferință de la Pitești, Aiud, Târgu Mureș, Periprava, Baia Sprie și Căvnic au fost sfințite prin sângele mucenicilor și prezența lui Dumnezeu. Prin aceasta, ele au devenit ceea ce din Vechiul Testament până la vremea apostolilor și Părinților Bisericii a fost cunoscut ca locuri teofanice sau locuri sfinte, precum spațiile în care un mucenic și-a dat viața, un eremit și-a trăit nevoințele sau un sfânt a avut o descoperire dumnezeiască.

Toate acestea s-au întâmplat și aici, în temnițele comuniste. În aceste spații ale ororii, sfinții au descins în ororile iadului, însă acolo, în infernul cel mai de jos al omenirii, ei au adus sfințenia lor și prezența lui Hristos, așa cum Mântuitorul a descins la iad cu lumina slavei Sale răscumpărând pe cei drepti. Imitându-L, sfinții au lucrat și lucrează mântuirea a mii de oameni.

Pentru a conchide, toți acești noi cuvioși, asceți, mărturisitori, mucenici și teologi ne demonstrează că Dumnezeu este viu și activ în lumea de azi, iar harismele sfințeniei nu sunt doar realități ale trecutului, astăzi depășite, ci prezente în întreaga lor forță pneumatică și dumnezeiască. În plus, Dumnezeu este întotdeauna inovator în lucrările Sale. Nici un sfânt nu seamănă cu altul sau repetă aceleași minuni. Asistăm constant la noi manifestări ale sfințeniei care depășesc orice așteptare hagiografică.

Ce ne rămâne de făcut? Avem niște sfinți. Cum procedăm de aici mai departe? Trăind în această lume secularizată, trebuie să avansăm în taina apariției lor, care este inclusă în misterul mai general al economiei dumnezeiești. În fapt, descinderea sfințeniei în lumea noastră survine cu o exigență a prezenței ei. Înălțimea lor spirituală invită la imitarea ei și, mai mult chiar, ridică un standard al exigenței spirituale și morale pentru noi toți.

Note:

¹ Friedrich Nietzsche, Așa grăit-a Zarathustra 1.5, trad. Victoria Ana Tăușan (București: Edinter, 1991), 16. Cf. Dincolo de bine și de rău 262, trad. Radu Gabriel Pârnu (București: Humanitas, 2015), 220: „Numai mediocrii au perspectiva de a se perpetua, de a se înmulți – ei sunt oamenii viitorului, unicii supraviețuitori”.

2 Vezi Rom. 2, 14.

Neuroștiințele și experiența vieții spirituale creștine (prima parte)

Arhidiac. Dr. ADRIAN SORIN MIHALACHE

Trei teme de dialog la confluența neuroștiințelor cu experiența vieții spirituale

O lectură sumară a datelor și cercetărilor din sfera neuroștiințelor poate identifica cu ușurință cel puțin trei arii semnificative pentru dialogul cu teologia.

Prima dintre aceste teme vizează explorările dificile dar provocatoare privind natura conștiinței. Este vorba despre un câmp uneori arid, alteori fertil de explorări și dezbateri interdisciplinare, ce pot aduce în dialog modelele descriptive și explicative cu care operează filosofia minții și psihologia cognitivă, dar și unele înțelesuri ale vieții spirituale așa cum sunt ele prezente în literatura filocalică și sapiențială a tradiției creștine. Este vorba, în principal, de cele care privesc aspecte precum *conștiința*, *mintea*, sau *sinele*. Teme de acest fel aduc în discuție numeroase dificultăți și provocări – de la precizările de ordin semantic până la cerințele adesea imposibil de îndeplinit pe care le solicită componenta empirică. Totuși, temele acestea au pătruns în agenda unor cercetări experimentale, încât zona de interacțiune între neuroștiințe și cea a preocupărilor mai largi cu privire la condiția omului s-a extins și mai mult.¹

A doua temă vizează *inteligența spirituală*. În ultimii ani, prin contribuția lui Howard Gardner, s-a rafinat semnificativ conceptul de inteligență. Este vorba despre introducerea modelului inteligențelor multiple de către autorul menționat, care propune, alături de

inteligența de calcul, alte tipuri de inteligență: inteligență emoțională, inteligență socială, inteligență naturalistă, inteligență spațială, inteligență muzicală, inteligența intra-personală². Pe lângă acestea, în ultimii ani a intrat în discuție conceptul de inteligență spirituală.³ Potrivit cercetătorilor care au în atenție inteligența spirituală, practica meditației, stările contemplative sau ritualul religios, pot modifica semnificativ nu doar dispozițiile interioare ci și obișnuințele minții, operând o resemnificare a amintirilor și determinând apariția unor tipare cognitive noi. Prin practica vieții spirituale, avem de-a face cu o posibilitate de schimbare a manierei de a recepta lumea, lucrurile și chiar o revalorizare a propriilor amintiri (*cognitive reappraisal*).⁴

În particular, o direcție importantă în aceste cercetări o reprezintă explorarea neuroștiințifică a practicilor spirituale, identificarea posibilelor influențe determinate de acestea asupra cortexului și asupra mecanismelor fiziologice. Aici pot fi incluse, pe de o parte, investigații care urmăresc amprente cerebrale corespunzătoare diverselor experiențe spirituale⁵. Sunt în atenție efectele unor activități specifice vieții religioase (cum ar fi meditația, rugăciunea, diverse stări contemplative, participarea la ritualul religios sau compasiunea) asupra funcționării creierului. Cercetătorii au identificat anumite tipare cerebrale, anumite amprente imagistice specifice pentru activitățile mentale cu caracter spiritual dar și efectele pe care aceste practici le au în configurarea și funcționarea anumitor arii corticale și subcorticale. În cadrul

acestor cercetări, care fac parte din aria neuroteologiei⁶, s-a constatat, de exemplu, o creștere în volum a *insulei* (zonă din cortex activă de regulă în reflecție), o intensificare a activității cerebrale în *cingulatul anterior*, dar și o diminuare în volum a *nucleilor amigdalieni* (arii din sistemul limbic profund active în stări emoționale precum frică sau agresivitate)⁷.

În aceeași direcție trebuie spus că unii autori au propus evidențierea unor amprente specifice în funcția cerebrală pentru fiecare experiență religioasă în parte, propunând distincții ale acestor amprente cerebrale care corespund deosebirilor doctrinare și experiențiale din cultul diverselor practici religioase tradiționale. Ca exemplu, aici ar putea fi invocate acele intenții care urmăresc identificarea particularităților imprimate în funcția cerebrală induse de maniera înțelegerii și experienței lui Dumnezeu.⁸

În fine, poate cel mai relevant dintre punctele aflate în lucru, în cadrul dialogului, îl reprezintă explorările ce vizează condițiile din primii ani de viață, activitățile curente și obișnuințele comportamentale, dar și stimulii și oferta experiențială a mediului informațional, anume modalitățile prin care acești factori ar putea influența dispozițiile emoționale și abilitățile cognitive ale persoanei, și disponibilitatea ei pentru experiențele și înțelesurile specifice vieții spirituale⁹.

Cercetări medicale privind efectele stărilor sufletești asupra sănătății

În ultimele decenii, tot mai multe arii de cercetare științifică și din reflecția filosofică au avut și au în atenție felul în care tehnica, entertainment-ul, tehnologiile digitale, cultura de consum, mediatizarea globală a informației, consumismul și toate celelalte afectează viața interioară.

Pe de o parte, medicina integrativă sau comportamentală, neuroștiințele, psihoterapia cognitiv-comportamentală evidențiază că felul în care ne petrecem viața, atașamentul

de care ne bucurăm în copilărie, dar și cel pe care îl oferim semenilor noștri, calitatea experiențelor acumulate în mijlocul naturii înconjurătoare, felul cum înțelegem să ne angajăm în raporturile cu semenii influențează în mod direct dispozițiile și capacitățile cu care ne folosim resursele interioare. Mai mult chiar, pe termen lung, aceste aspecte influențează semnificativ starea sănătății. Pe de altă parte și într-un mod chiar mai amplu, credința și viața spirituală pot deschide pe om către un nivel chiar mai adânc al interiorității sale, luminate de har, care pune în discuție și organizează toate aceste aspecte concrete ale vieții într-o legătură strânsă cu Dumnezeu. În felul acesta, este ușor de constatat o întâlnire surprinzătoare între arii de cercetare psihologică și medicală care au în centrul preocupărilor lor asigurarea unei vieți sănătoase, pe de o parte și viața creștină de partea cealaltă.

Ample studii longitudinale au scos la iveală, în ultimele decenii, faptul că atașamentul și căldura exprimate în relațiile de familie ne influențează pe termen lung sănătatea, dispozițiile și maniera de receptare a experiențelor de viață. Studiul Harvard, de exemplu, este edificator. Este vorba de o cercetare care ține seama de date acumulate într-o perioadă de 35 de ani și care a avut în atenție 126 de bărbați sănătoși din clasele de studenți existenți între anii 1952 și 1954. Acestor tineri li s-au distribuit la vremea aceea chestionare de evaluare a sentimentelor care animă relațiile lor cu părinții. După 35 de ani, aceleorași persoane li s-a întocmit un istoric medical și psihologic detaliat, pe baza fișelor medicale realizate de-a lungul anilor. Datele au arătat că 91% dintre participanții care au caracterizat relația lor cu părinții ca fiind rece la data chestionarului, fuseseră diagnosticați la vârstă mijlocie cu boli grave (boli coronariene, hipertensiune arterială, ulcer duodenal și alcoolism). Comparativ cu aceștia, doar 45% dintre cei care evaluaseră relația cu părinții ca fiind caldă, cu mama în special, aveau acest

gen de afecțiuni. Mai convingător chiar, 100% din participanți, adică toți cei care au evaluat relațiile cu ambii părinți, mama și tata, ca fiind reci, au înregistrat la vârsta mijlocie boli semnificative, comparativ cu doar 47% dintre cei care au avut o relație apropiată cu tatăl și cu mama¹⁰. „Percepția dragostei în sine, scriau cercetătorii, reduce impactul negativ al factorilor de stres și al agenților patogeni și susține funcția imună și vindecarea.”¹¹

Note:

¹ O lucrare care abordează tema conștiinței, la granița dintre neuroștiințe și filosofia minții: David J. Chalmers, *The Conscious Mind: in search of a fundamental theory*, Oxford University Press, New York, 1997. În particular, noile condiții de explorare științifică oferite de tehnologia de vârf a imagisticii medicale, nu reușesc să elucideze misterul conștiinței umane, cu toate celelalte aspecte care ar putea intra în discuție sunt departe de a fi elucidate (Cf. Ray Tallis, „Consciousness, not yet explained”, în: *New Scientist*, 205 (6 ian. 2010), nr. 2742, pp. 28-29). Antonio Damasio formulează tranșant una dintre ele: „Mi-e greu să văd în rezultatele științifice, mai ales din domeniul neurobiologiei, altceva decât aproximații provizorii care ne satisfac pe moment și pe care le înlăturăm de îndată ce apar descrieri mai bune. Complexitatea minții umane este, poate, de așa natură încât să nu aflăm niciodată soluția problemei din cauza limitărilor noastre inerente. Poate că nici nu ar trebui să vorbim despre o problemă, ci despre un mister, făcând distincție între întrebările pe care știința le poate aborda și cele care e probabil să rămână pe veci fără răspuns” (Antonio Damasio, *Eroarea lui Descartes*, Ed. Humanitas, București, 2004, p. 15).

² Howard Gardner, *Inteligențe multiple. Noi orizonturi*, Editura Sigma, București, 2006. Vom detalia unele aspecte privind inteligența spirituală în cele ce urmează.

³ Într-o altă abordare științifică, găsim

Autorii studiului Harvard afirmă că relațiile pe care le dezvoltăm în copilărie sunt predictorii pentru sănătate pe termen lung, tocmai pentru că ele determină în mare parte o anumită organizare a vieții: nutriția, comportamentele sănătoase sau nesănătoase deprinse în copilărie, modalitățile alese pentru a face față situațiilor grele, de exemplu anxietate, furie, ostilitate, depresie, optimism sau valori și practici spirituale¹².

formulate câteva caracteristici care ar putea constitui elementele definitorii ale inteligenței spirituale. Este vorba despre o evaluare obiectivă, în accepțiune științifică, una care nu ia în calcul existența lui Dumnezeu, care urmărește poziția de neutralitate față de oricare dintre tradițiile religioase. În acest fel sunt identificate cinci aspectele cognitiv-comportamentale ale omului spiritual, aspecte care deosebesc experiența lui spirituală și religioasă de toate celelalte activități și experiențe. Prima dintre ele este obișnuința unei abordări transcendente a lumii și lucrurilor, o privire și o înțelegere cuprinzătoare, care nu pierd din vedere temeiurile și finalitățile lumii, perspectiva de ansamblu, natura lucrurilor și a fenomenelor sau alte conținuturi de acest fel. Ce-a de-a doua vizează stările modificate de conștiință, aici putând fi incluse aspectele cognitive noi, stările, dispozițiile noi ale interiorității omenești întâlnite în experiența vieții spirituale. Avem în minte aici nu doar experiențele mistice ci și cele obișnuite în plan religios, cum ar fi rugăciunea, contemplația, compasiunea, așa cum sunt aceste trăite de persoana care practică în mod obișnuit viața spirituală. O a treia caracteristică considerată a fi în strânsă legătură cu experiențele spirituale vizează obișnuința de a sacraliza, de a conferi o semnificație spirituală situațiilor de viață și experiențelor cotidiene. Un alt aspect care este pus în legătură cu inteligența spirituală vizează capacitatea și obișnuința de a încadra și de a soluționa probleme concrete ale vieții folosind resursele spiritualității, texte cu valoare spirituală,

principii, sfaturi sau pilde. În fine, o ultimă caracteristică este capacitatea de a cultiva virtuțile, putința de a folosi variatele contexte ale vieții ca prilej pentru cultivarea virtuților (cf. Robert Emmons, "Is Spirituality an Intelligence? Motivation, Cognition and the Psychology of ultimate Concern", în *The International Journal for The Psychology of Religion*, nr. 10, 2000, pp. 3-26; Maryam Hosseini et al., „A Review Study on Spiritual Intelligence, Adolescence and Spiritual Intelligence, Factors that may Contribute to Individual Differences in Spiritual Intelligence and the Related Theories”, în *Journal of Social Sciences*, vol. 6, nr. 3, 2010, pp. 429-438).

⁴ Cf. Eric Garland, Susan Gaylord, and Jongbae Park, "The Role of Mindfulness in Positive Reappraisal", în *Explore* (NY), vol. 5, nr. 1, pp. 37-44.

⁵ Un scurt istoric ar trebui să menționeze aici cercetările dezvoltate, în anii 70 de Richard Davidson, privind efectele meditației și a stărilor spirituale asupra emoțiilor, dar și cele ale lui James Austin privind efectele meditației Zen asupra funcției cerebrale. În anii 80, aceste contribuții s-au înmulțit semnificativ, prin activitatea lui David McClelland, privind efectele compasiunii asupra stării de sănătate, dar și ale medicului Harold Koenig în privința beneficiilor asupra sănătății, pe care le antrenează viața religioasă într-o familie și într-o comunitate de credință, și promovarea meditației ca practică medicală, în spitalele din Statele Unite ale Americii, promovată de John Kabat Zinn. În fine, anii 90 au sporit și mai mult numărul celor care desfășoară activitate în cercetarea neuroștiințelor vieții spirituale: Andrew Newberg, Sara Lazar, Anne Harrington și Anthony Lutz.

⁶ Fondatorul domeniului neuroteologie este medicul Andrew Newberg. O lucrare privind acest domeniu, Andrew Newberg, Mark Robert Waldman, *Cum ne schimbă Dumnezeu creierul*, Curtea Veche, 2009.

⁷ Doua titluri reprezentative în această direcție de cercetare: Richard J. Davidson, Anne Harrington, *Compassion: Western Scientists and Tibetan Buddhists Examine Human Nature*, Davidson, R. J., Harrington, A. (ed), *Visions of*

compassion: Western scientists and tibetan buddhists examine human nature, New York, 2002 și Eugene G. D'Aquili, Andrew B. Newberg, *The Mystical Mind: Probing the Biology of Religious Experience*, Fortress Press, 1999.

⁸ Nu punem aici în discuție cât de temeinice sunt toate aceste aserțiuni și rezultate. Explorările neuroștiințifice sunt totuși la început. Unele evaluări recente avertizează asupra posibilelor erori care ar putea apărea. Propriuzis, abordarea aceasta încă nu oferă o explicație suficient de lămuritoare cu privire la cauzele efective care determină ca anumite procese cerebrale să dea naștere anumitor experiențe și stări de sine și nu altora. În general, imagistica funcțională prin rezonanța magnetică nucleară și corespondențele care se inferează între anumite stări și activități psihice care dau creșterea fluxului sanguin în anumite zone ale creierului necesită încă multă atenție (vezi pentru aceasta Edward Vul et al., „Puzzlingly High Correlations in fMRI Studies of Emotion, Personality, and Social Cognition”, în *Perspectives on Psychological Science*, vol. 4, nr. 3, 2009, p. 285).

⁹ Numeroase titluri pot fi menționate aici, unele vechi, altele noi. Iată câteva dintre ele: D. Funkenstein, et al., *Mastery of Stress*, Cambridge MA: Harvard University Press, 1957, V. L. G. Russek și G. E. Schwartz, „Perceptions of parental caring predict health status in midlife: a 35-year follow-up of the Harvard Mastery of Stress Study”, în *Psychosomatic Medicine*, 1997, vol. 59, nr. 2, pp. 144-149.

¹⁰ V. L. G. Russek și G. E. Schwartz, „Perceptions of parental caring predict health status in midlife: a 35-year follow-up of the Harvard Mastery of Stress Study”, în rev. *Psychosomatic Medicine*, 1997, 59 (2): 144-149 și D. Funkenstein, S. King și M. Drollete, *Mastery of Stress*, Cambridge MA: Harvard University Press, 1957. Mai multe despre multe alte rezultate de acest fel, în Dean Ornish, *Dragoste și supraviețuire*, Curtea Veche, București, 2008.

¹¹ Dean Ornish, *op. cit.*, p. 59.

¹² *Ibidem*, p. 64.

Gânduri la centenarul trecerii lui Ioan Slavici la cele veșnice...

CARMEN OGNEAN

Ioan Slavici (1848 – 1925) face parte din pleiada strălucită de scriitori români care a s-a afirmat puternic la finele secolului al XIX-lea alături de Mihai Eminescu, Titu Maiorescu, Ion Creangă. Scriitor, jurnalist și pedagog român, originar din Șiria, județul Arad, Ioan Slavici este considerat unul dintre marii prozatori realiști români ai secolului al XIX-lea cu o profundă legătură cu Transilvania, atât prin originea sa, cât și prin opera literară și activitatea publicistică.

A copilărit în mediul rural arădean, experiență care i-a marcat opera (descrierile satului ardelean, tipologia țăranului, conflictul dintre tradiție și modernitate).

Prin Slavici, Aradul și împrejurimile lui au intrat în literatura română ca spații vii, autentice. A urmat cursurile școlare la Arad și Timișoara, apoi Drept la Viena, unde a intrat în cercul

cultural al lui Mihai Eminescu și Ioan Creangă. Încurajat de Mihai Eminescu, publică prima sa povestire, „Fata de birău”, în 1871, în *Convorbiri literare*.

Activitatea publicistică la ziarul „Tribuna” din Sibiu a fost marcată de procesele de presă și înțemnițarea la Vacz. După ieșirea din închisoare, Ioan Slavici s-a stabilit în București, iar în 1892 scriitorul șirian devenea cetățean român. Cariera sa didactică a fost marcată de ocuparea funcției de profesor la Azilul Elena Doamna, apoi cea de director al Institutului Oteteleșanu din Măgurele și profesor la Liceu German din București, perioadă în care a editat o serie de lucrări didactice.¹

Puțin este cunoscut faptul că încă din tinerețea sa scriitorul s-a bucurat de o recunoaștere ce a depășit granițele țării. Astfel în volumul de *Schițe române* publicat la Berlin (1881)² în limba germană, conținea trei dintre lucrările lui. Marele talent al lui Slavici s-a ilustrat în numeroase genuri literare de la teatru și nuvele, memorialistică, roman și povestioare de sursă folclorică.

A dăruit literaturii române capodopere veritabile *Popa Tanda*, *Gura satului*, *Budulea Taichii*, *Comoara*, *Moara cu noroc*, *Pădureanca*, care rămân până astăzi modele clasice ale nuvelisticii.³ Stilul său este realist, cu influențe moralizatoare, descriind viața satului și a micii burghezii din Ardeal.

Mediul rural și valorile tradiționale, transilvănene l-au influențat puternic, lucru vizibil în felul clar și autentic în care a descris lumea satului.

Activitatea literară a fost profund legată de mediul satelor din Transilvania și zona Aradului. În nuvelele sale („Moara cu noroc”, „Pădu-reanca”, „Budulea Taichii”), Slavici surprinde viața grea a țăranilor, conflictul dintre vechi și nou, între moralitate și ispită, între tradiție și modernitate. Iar în romanul „Mara”, pune în lumină atmosfera urbană și rurală din Transilvania sfârșitului de secol XIX, cu accent pe meseriași, negustori și comunitățile mixte româno-maghiare-germane.

Slavici surprinde realismul vieții transilvănene ale acelor timpuri, fără să idealizeze, dar cu multă aplecare și grijă pentru oamenii simpli.

Transilvania descrisă de Slavici apare ca un spațiu multicultural, unde conviețuiesc români, maghiari, germani, evrei așa cum este și în zilele noastre. Este o regiune de frontieră, unde lupta pentru afirmarea identității naționale se împletește cu viața de zi cu zi a țăranilor și micilor meșteșugari. A militat pentru drepturile românilor ardeleni, colaborând la presa românească din Transilvania și a fost implicat în mișcarea națională pentru emanciparea românilor din Imperiul Austro-Ungar.

Creștin ortodox, Slavici sublinia că credința în Dumnezeu este elementul care dă stabilitate și sens vieții țăranului. Religia nu era doar un aspect de duminică, ci o prezență zilnică în viața satului: în muncă, în familie, în obiceiuri și în raportarea la necazuri.

Credința se leagă de morala muncii, de respectul pentru legea divină și pentru normele comunității. Slavici arată că viața comunității țărănești gravitează în jurul bisericii. Preotul și dascălul sunt personaje-cheie, iar mersul la biserică e parte firească a vieții zilnice. Ortodoxia este pentru el cadrul în care se formează omul: cinstea, răbdarea, iertarea și respectul față de aproapele apar constant ca repere morale.

Un cronicar al conviețuirii la poalele dealurilor cu vii nobile de la Mâsca Măderat, Slavici a creat personaje inspirate din realitate - caractere puternice, femei ferme, pentru care familia este un altar; bărbați calculați, responsabili, preocupați deopotrivă de cadrul familial și de comunitate. Dar avem de la Slavici și fotografia pitorească a vieții clandestine a loturilor amenințatori, pentru care singurul cod de onoare era supraviețuirea cu orice preț. Avem povești despre dragoste și abuzuri, despre lăcomie și trufie, despre îngrijorări și zbateri, dar și despre demnitatea omului simplu, a angajamentului pe-ren față de lucrul bine făcut serios.

Slavici a văzut în credință un sprijin moral: omul credincios rămâne cinstit, cumpătat, drept. În nuvele precum Moara cu noroc sau Budulea Taichii, personajele sunt adesea puse în fața unei alegeri morale, iar cei care se abat de la calea cinstei și a credinței sfârșesc rău. La Slavici ortodoxia nu este doar o religie, ci un mod de a fi al satului românesc.

Aradul și Podgoria au primit prin pana măiastră a lui Slavici tabloul său amplu și valoros al societății transilvănene. Șirua lui Slavici este, ca Siliștea-Gumeștiul lui Marin Preda sau Pripasul lui Liviu Rebreanu, un univers care ne introduce în legătura țăranului român cu pământul, în conflictul dintre datorie și pasiune, tradiție și modernitate. respiră atmosfera familiară a satului vechi, a casei bunicilor și străbunicilor, unde s-au format caractere puternice.

Ioan Slavici este, alături de Rebreanu, unul dintre marii „oglinzitori” ai Transilvaniei în literatura română și rămâne unul dintre clasicii literaturii române, alături de Eminescu, Creangă și Caragiale.

Note:

- ¹ Sursa Muzeul Memorial Ioan Slavici - <https://museumarad.ro/muzeul-memorial-ioan-slavici-si-emil-montia-siria/>
2. Prefață Vol. Moara cu Noroc pag 5. Editura Ion Creangă 1965
3. Pompiliu Marcea- Moara cu Noroc, Prefață, pag. 13.

On the Prophet Elijah

St. EPHRAIM THE SYRIAN

Regarding the life of the blessed Elijah, who can narrate it? For he so lived upon the earth, that before his translocation he might be thought to live in the heavens, and associate with the incorporeal Angels; he who obtained nothing at all upon the earth; he who was wrapped only in sheepskin, and to those who wore crowns and royal robes he appeared dreadful, not because of the strength of the body, but by the power of landlessness and self-control, and by the grace of the All-Holy Spirit, which he obtained by his good life; he who had nothing, and yet possessed everything; he who refused all the comforts of this life; he who parted the river with his command; he who commanded the sky not to rain on the earth for three years and six months; he who shunned all the vain glory of this life; he who quenched the flame of sin with the coolness of temperance; he who never thought of anything carnal; he who rebuked the blasphemies of the prophets of delusion, and slaughtered the priests of Baal; he who commanded fire to come down the third time from heaven, and consumed the unbelievers, and rebuked the king for his diversion; he who had so much boldness and courage of speech; he who bound the clouds.

Thus, so great and so important a prophet did not live on earth without sorrows and temptations, but on the contrary, after the presentation of such great miracles, for fear of the woman, he became an exile and an emigrant, and was forced to travel

forty days a path while fasting, but even so he did not find relief, but again another trial followed him, that is, the death of the widow's child. For after the kindness of hospitality, that blessed woman saw that her child had died, and while she expected to receive from the prophet a reward of blessing, she received as a reward the most painful of all for her: for she who expected to have consolation in her life, she lost him in the presence of the prophet.

How much sorrow then for the prophet? How much weakness? For the woman asked for her child, and he who bound the clouds was troubled by her, as she asked him for her child. Therefore, because he was pressed by her, he embraced the child seven times, mouth to mouth, and beseeching God for a long time, he gave the child to her who gave birth to him, after raising him from the dead. Because he had fasting and landlessness as his helper in the work.

You saw, brethren, the power of landlessness and self-control; how he abolished death and gave life to the child, and from trials and dangers they saved him, and with a chariot of fire they prepared him to ascend to the Master, without suffering anything from the fire. And because his life was refreshed by temperance and purity and the grace of God, with these and other virtues, while he was still in the body, he lived with the incorporeal Angels.

Translated from Greek by John Sanidopoulos

Source: <https://www.mystagogyresourcecenter.com/2023/07/on-prophet-elijah-st-ephraim-syrian.html>

news

New Decisions of the Holy Synod of the Romanian Orthodox Church

ROYA Heritage Trip

Tabăra de vară Sf. Teodora de la Sihla - 2025. Cu Hristos în inimă, soare și bucurii în priviri!

Hramul Bisericii Sfinții Martiri Brâncoveni din Shelton, Connecticut

Sărbătoarea hramului la Parohia „Sfinții Ioachim și Ana” din Seattle

The feast day of St. Mary's Church in Austin, Texas

The 12th Symposium of Orthodox Spirituality

Adunarea de Protopopiat pentru Centrul SUA

Maica Domnului a fost sărbătorită la Allegan, MI

Sărbătoarea Acoperământului Maicii Domnului - prilej de bucurie și comuniune liturgică în Houston, Texas

New Decisions of the Holy Synod of the Romanian Orthodox Church

Press Office of the Romanian Patriarchate

The Holy Synod of the Romanian Orthodox Church held its working session on Monday and Tuesday, September 29–30, 2025, in the “Patriarch Teoctist” Aula Magna of the Patriarchal Palace, under the chairmanship of His Beatitude Patriarch Daniel.

The Holy Synod adopted a series of decisions concerning pastoral and missionary activity, among which are the following:

- ◆ Took note of the stage of preparations for the consecration of the iconography of the National Cathedral, which will take place on Sunday, October 26, 2025.

- ◆ Approved the inclusion in the Church calendar of Saint Dionysius of Vatopedi at Colciu (May 11) and Saint Petronius of Prodromos Skete (February 24), along with their icons and liturgical texts.

- ◆ Approved the inclusion in the Synodal Synaxarion of the Romanian Orthodox Church of Saint Nikolai Velimirović, Bishop of Ohrid and Žiča (March 18), together with his icon and liturgical texts.

- ◆ Approved the institution and inclusion in the Synodal Synaxarion of the following feasts: the Veneration of the Icon of the Mother of God of Craiova (August 30) and the Veneration of the Icon of the Mother of God of Dintr-un Lemn Monastery (July 21), together with their liturgical texts.

- ◆ Took note of the current stage of drafting liturgical texts and painting icons for

the 16 holy women (martyrs, nuns, rulers' wives, mothers of saints, and confessors) canonised at the Synodal session of July 1–2, 2025, and approved the icons created for the veneration of: Holy Princess Maria Brâncoveanu (August 16), Venerable Philothea of Pasărea (April 12), Venerable Martyr Eulogia of Samurcășești (December 19), Venerable Elizabeth of Pasărea (June 5), Venerable Platonida of Argeș (September 26), Saint Anastasia Șaguna (December 1), Venerable Matrona of Hurezi (May 5), and Venerable Antonina of Tismana (December 23).

- ◆ Approved liturgical texts for the Service and Akathist of Saint Cornelius the Centurion (September 13) and for the Service of Saint Cyprian, Bishop of Carthage (September 13).

- ◆ Took note of legislative regulations regarding the situation of monks without income and their direct consequences, and approved that all diocesan centres cover their expenses from their own funds.

- ◆ Approved the Statute for the organisation and functioning of the Romanian Orthodox Diocese of Ireland and Iceland.

- ◆ Took note of the appointment of Archimandrite Ioan Meiu as Representative of the Romanian Patriarchate in the Holy Land and Superior of the Romanian Settlements in Jerusalem, Jericho, and the Jordan.

ROYA Heritage Trip

ROYA Board

With the blessing of His Eminence Metropolitan Nicolae and His Grace Bishop Ioan Casian, on a warm afternoon of July 17, ten young people from our Metropolis gathered near the Suceava train station, from where the 2025 edition of our beloved Heritage Trip was set to begin. Filled with emotion and happy to be together again, the ROYA members were making their final preparations and purchases for a journey that would cover over 1,200 kilometers and include visits to **10 monasteries over the course of 13 days**. Some of us were visiting the land of our forefathers for the first time, while others had lost count of how many times they had been to Romania—but all of us were eager to discover the places, people, and stories of this country.

After an inaugural meal at a restaurant and a night marked by rain, we all woke up the next day to visit the **History Museum of Suceava** and the **Holy Resurrection Church**. Throughout the day, the rain clouds slowly receded, just enough for us to make it to the station in the afternoon, where we caught—thank God—the train to Putna at the very last moment.

At the **Putna Monastery**, the fathers welcomed us warmly and were ready to help us make the most of the days we spent with them. At the monastery's museum, Father Dosoftei explained in detail the life of Saint

Stephen the Great, his battles with the Ottoman Empire, and the historical context of Moldavia. In the end, we all gained a deeper appreciation for the history of our ancestors. We also had a pro-life discussion with Teodora Paul, president of the “Students for Life” Association in Bucharest, where we shared our experiences from the March for Moms event—attended by over 100 ROYA youth four months earlier—as well as the most common so-called “pro-choice” arguments encountered in the West, and how to respond to them. After these activities, we hiked from the monastery to the Cell of Saint Daniil the Hermit and to

Sihăstria Putnei Monastery. Of course, we could not leave Putna without a talk with Father Hrisostom, who taught us how to truly value our relationships with those close to us and with God. Before leaving, we all visited Father Abbot Melchisedec to receive his blessing and a spiritual word.

Our next destination was **Nicula Monastery**, which we reached after a short stop at the **Nuns' Monastery of the Nativity of the Mother of God in Piatra Fântânele**, still under construction but offering a dreamlike view of the Rodna and Călimani Mountains. At Nicula, we were welcomed by Father Sofronie, who gave us a tour of the monastery and told us about its history, the persecutions faced by Orthodox Christians in that area of Romania, and the unique style of church painter Ioan Popa, who painted the monastery's new church. He had the kindness and patience to stay with us late into the night, answering all our questions about spiritual life and history. We also had the blessing to venerate the miracle-working icon of the Mother of God, treasured by generations of faithful for the healings and help received through her intercession. Unfortunately, our schedule was tight, and the next day, after the Divine Liturgy and a few hours of obediences, we set off for Găbud, in Alba County.

Immediately upon our arrival at the **Hermitage of Saint John the Evangelist in Găbud**, we agreed to meet on the hill to watch the sunset over the Transylvanian

Plain. No photograph can ever fully capture the sense of awe brought by the sun setting through the Turda Gorge. The next morning, after the Liturgy, we set out again—this time for a one-day trip to Cluj. At the **Metropolitan Cathedral of Cluj**, we met Father Archimandrite Dumitru Cobzaru, who spoke to us about the cathedral's history and the mosaic currently being worked on. He then entrusted us to Dr. Paul Ersilian Roșca, director of the Museum of the Metropolis of Cluj, who guided us through the cathedral museum and shared fascinating details about the history and art of glass icons and tempera-painted icons. That evening, we returned to Găbud, where we first attended the Sacrament of Holy Unction, and then climbed the hill again, where a campfire was lit, and we sang and danced to the music of Father Iosif on the accordion.

Of all the monastery visits, we stayed the longest at **Oașa**—four days full of obediences, services, conferences, and fellowship with young people like us from all over Europe and North America. From the first day, we were assigned to tasks: cleaning the paths, working in the kitchen, tending the vegetable garden, staffing the gift shop, and chopping wood. All our efforts culminated in preparing for the feast day of the old church on July 27, dedicated to Saint Pantelimon. The youth helped set up tents, prepare tables, and sell candles and church items. As is customary at Oașa for the feast day, we were all dressed in

traditional folk costumes, which helped us understand and cherish the importance of Christian feast days for our people throughout history.

Descending from the Oașa Mountains, our group stopped in Sibiu to visit the old town center and enjoy a well-deserved shawarma after so many days at the monastery. That evening, we arrived at the guesthouse of **Brâncoveanu Monastery at Sâmbăta de Sus**, where we stayed for one night. At the monastery, we were accompanied by a father who spoke to us about its historical and cultural significance, as it was founded by Saint Emperor Constantin Brâncoveanu himself. Afterwards, we all climbed into the Făgăraș Mountains in search of the cell of Father Arsenie Boca. The rain had started that morning, but we were not discouraged, and with the saint's help, we reached the rock where the father had carved his cell at an altitude of 1,500 meters. We read the Akathist of Saint Arsenie together on the spot, then descended, stopping also at the newly built **hermitage in the Sâmbăta Valley, dedicated to Saint Arsenie of Prislop**.

After traveling 1,200 kilometers, we reached our final destination: the **center of Brașov**. We strolled through the city's streets

and visited the main sights in the center. Two of the participants being from Brașov, we had guides who showed us the most beautiful areas and took us to the most appreciated restaurants.

The camp ended just as it had begun—by the train station and in the rain. The weather reflected the atmosphere among the participants, and the farewell was, as always, difficult and emotional. Of course, we were also tired after 13 days of travel, daily services, and obediences, but the feeling of spiritual fulfillment surpassed it all. At the same time, the end of the trip was especially marked by the hope we felt for the future of camps in Romania. This summer, 60% of the youth were attending their first Heritage Trip. We saw how the love for Orthodoxy and Romania was nurtured in the hearts of the new generation of ROYA youth, and for this, we can only thank all the fathers and mothers who hosted us and took the time for our group. We are also grateful to all those who, through work, prayer, and support, contributed to the organization and successful running of this camp.

Glory be to God for another Heritage Trip that was both successful and spiritually fruitful!

Tabăra de vară Sf. Teodora de la Sihla - 2025 Cu Hristos în inimă, soare și bucurii în priviri!

CARMEN OGNEAN

Soare, joacă, rugăciune, tinerețe și entuziasm! Astfel poate să fie descrisă în cuvinte puține experiența tinerilor și copiilor participanți la cea de a 9 a ediție a Taberei de vară Sf. Teodora de la Sihla, 7-12 iulie 2025.

Anul acesta ne-am putut bucura de o săptămână în care copilăria și tinerețea a pus stăpânire pe toți cei prezenți 34 de tineri și copii veniți din Quebec și Ontario. A fost bucuria rugăciunii împreună dimineața și seara, căldura soarelui care a bucurat copiii de toate vârstele, iar primii pași ai prietenilor care, nădăjduim, vor dăinui peste ani au fost făcuți.

Organizată de către *Episcopia Ortodoxă Română a Canadei cu binecuvântarea și implicarea directă a Preasfințitului Părinte Episcop Ioan Casian*, tabăra a fost găzduită de Centrul "The Valley of The Mother of God" al Bisericii Coptice din Mono, ON. Și avut anul acesta 34 de participanți, elevi și tineri din parohiile Eparhiei ghidați fiind de preoți și monitori voluntari.

Zilele cu soare, excursiile în pădure, vizita la Mănăstirea Înălțarea Sfintei Cruci din Mono, numeroasele proiecte adresate diferitelor grupe de vârstă și cel mai mult bucuria de a fi împreună au dăruit celor mici și mari momente și amintiri unice și povești depănate la ceas de seară la lumina focului de tabără.

Participanții au descoperit în fiecare zi a taberei modelele de viață și sfaturile lăsate nouă de către cei 16 noi sfinți canonizați de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Gazda drumețiilor noastre, egumenul Policarp de la Mănăstirea Înălțarea Sfintei Cruci, Mono, le-a vorbit micilor participanți despre Sf. Părinte Cleopa ajutând micii drumeți să se bucure de frumusețea sunetului de toacă.

Tinerii și copiii participanți s-au întrecut pe terenurile de sport în cadrul campionatelor de baschet, fotbal sau volei. Ei au descoperit culoarea, desenul și relația cu sfântul ce-l pictau în cadrul atelierelor de pictură a icoanelor pe sticlă, au țesut și cusut, au participat la concurs de toacă, dar și bucuria poveștilor. Și chiar mai mult au fost copii frumoși și buni, bucurându-se de copilărie și tinerețe ascultând sfatul preoților la cateheze. S-au spovedit și împărtășit la Sfintele Liturghii, au descoperit și au învățat despre sfânta ce ne ocrotește tabăra, Sf. Teodora de la Sihla.

Dornice să învețe din tainele bucătăriei românești, fetele i-au răsfățat pe cei prezenți cu deliciile bucătăriei bunicilor, iar echipele de băieți harnici și gospodari au îngrijit și curățat perimetrul taberei. De năzbâtii s-au ținut mai înalții noștri flăcăi debordând de energie pe terenul de sport dar au fost mai mereu ordonați și primii la rugăciune. De la răsăritul soarelui până la apus s-au auzit, râsete de copii frumoși și credincioși, mândri de tradiții și de rădăcini, trăind armonios și plener copilăria în ortodoxie.

Organizarea taberelor și a activităților educaționale dedicate tinerilor și copiilor, investiția susținută în formarea și educarea tinerei generații de români canadieni

reprezintă o prioritate în viața Episcopiei Ortodoxe Române a Canadei. Definită de către Preasfințitul Părinte Episcop Ioan Casian ca parte cheie a treimii sociale compusă din Biserică, Școală și Familie, Educația prin toate formele pe care le îmbracă, reprezintă o coordonată majoră a vieții eparhiei și se dorește a fi materializată în longevitatea și întărirea în credință ortodoxă a generațiilor ce se formează acum în Canada.

Fiecare început are și un sfârșit dar copiii și tinerii noștri își doresc ... continuarea. Și pentru că și fluierile monitorilor obosesc, ne rugăm Sf. Teodora de la Sihla să-i păzească pe copiii noștri până la următoarea ediție când îi vom regăsi mai înalți, mai înțelepți, mai învățați, iar coordonatorii, voluntarii și monitorii vor fi mai odihniți.

Fluier de final pentru ediția 2025!

Mulțumim lui Dumnezeu pentru toate!

Hramul Bisericii Sfinții Martiri Brâncoveni din Shelton, Connecticut

Pr. PAROH MIHAI FAUR

În zilele de 16 și 17 august 2025, comunitatea ortodoxă românească din Shelton, CT, a trăit clipe de mare bucurie duhovnicească, prilejuite de sărbătoarea hramului Bisericii Sfinții Martiri Brâncoveni. Evenimentul a fost încununat de vizita pastorală a Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Nicolae, Întâistătătorul Mitropoliei Ortodoxe Române a celor două Americi.

Sâmbătă, 16 august, credincioșii și membrii consiliului parohial l-au întâmpinat pe Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Nicolae cu pâine, sare și flori, după obiceiul străbun. Seara, sărbătoarea a continuat cu slujba Vecerniei, oficiată de Înaltpreasfinția Sa în sobor de preoți. Răspunsurile liturgice au fost oferite de corala bisericii, condusă de Părintele Adrian Budica, capelan la Clinical Pastoral Education și profesor asociat la St. Vladimir's Orthodox Theological Seminary. Atmosfera de rugăciune și cântările corale au adus multă emoție credincioșilor, iar la final, toți s-au

bucurat de o agapă frățească.

Duminică, 17 august, punctul central al hramului a fost săvârșirea Sfintei Liturghii arhieresti de către Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Nicolae, înconjurat de un sobor de preoți. Alături de ierarh s-a aflat și Preacuviosul Părinte Ieremia Berbec, starețul mănăstirii Sfântul Dimitrie cel Nou din Middletown, New York, a cărui prezență a adus un plus de lumină și bucurie sărbătorii.

În cuvântul de învățătură, Înaltpreasfinția Sa a tâlcuit pericopa evanghelică a Duminicii a 10-a după Rusalii:

„În textul paralel din Sf. Evanghelie de la Marcu găsim mai multe detalii ale acestei tămăduiri. Mântuitorul, văzând puțină credință a tatălui, găsește cuvintele potrivite să o întărească: „De poți crede, toate sunt cu putință celui care crede” (Marcu 9, 23). Problema nu era a puținței Mântuitorului să-l tămăduiască pe fiul stăpânit de duhul cel

rău, ci problema era a tatălui care avea puțină credință.

Oare de ce venise acest tată la Hristos? Chiar din întâmplare? Venise pentru că auzise de puterea Lui dumnezeiască tămăduitoare. Auzise, dar nu făcuse pasul la o credință statornică, ca cea a femeii cananeence care L-a urmat pe Hristos și a acceptat și cuvinte de ocară, având credința că Hristos îi poate vindeca fiica bolnavă. Tatăl acesta avea credință puțină și șovăielnică. Dovadă că toate sunt cu puțință celui care crede este tămăduirea pe care Mântuitorul o împlinește, poruncește duhului să iasă, îl ridică pe copil și îl dă tatălui său.

Nu Dumnezeu este neputincios, ci noi, de multe ori, avem puțină credință, ne spune Hristos Însuși. Mai departe descoperă această taină a credinței într-o convorbire cu Apostolii: "De ce noi nu am putut să-l scoatem?" (Matei 17, 19). Mântuitorul le spune pe față: "Pentru puțină voastră credință, căci dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință" (Matei 17, 20). În capitolul al 13-lea din Sf. Evanghelie de la Matei este o parabolă cu această sămânță despre care Hristos spune că este cea mai mică dintre semințe, dar așezată în pământ crește mai mare decât toate plantele ca un arbore falnic, unde

păsările cerului își pot găsi sălaș. Sămânța cea mai mică poate să crească ca un arbore falnic. Sămânța aceasta cea mai mică este credința noastră, credință pe care o primim la botez ca o sămânță mică, dar care trebuie cultivată, trebuie cultivat pământul sufletului nostru ca să crească această să-mânță într-un arbore falnic. Credința pe care o primim la botez se cuvine să fie împlinită, se cuvine să fie cultivată, se cuvine să devină un arbore falnic, respectiv credința noastră în puterea tămăduitoare a lui Dumnezeu și în grija Lui să devină statornică."

Apoi, ierarhul a vorbit despre martiriul Sfinților Brâncoveni, ca pildă de curaj, mărturisire și jertfă pentru credința ortodoxă și neamul românesc. La final, Părintele Paroh Mihai Faur a adresat mulțumiri Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Nicolae pentru vizita arhierască și Părintelui Ieremia Berbec pentru slujirea și sprijinul adus, precum și tuturor credincioșilor care s-au implicat cu dragoste în pregătirea și desfășurarea hramului. Sărbătoarea s-a încheiat, așa cum este tradiția, cu o agapă frățească, unde bucuria comuniunii a întărit și mai mult legăturile din cadrul comunității.

Pentru toate binecuvântările primite în aceste zile, credincioșii Bisericii Sfinții Martiri Brâncoveni din Shelton dau slavă și mulțumire lui Dumnezeu!

Sărbătoarea hramului la Parohia „Sfinții Ioachim și Ana” din Seattle

Pr. ȘTEFAN DRĂGOI

Duminică, 7 septembrie 2025, parohia „Sfinții Părinți Ioachim și Ana” din Seattle și-a sărbătorit hramul, prilej de bucurie și întărire sufletească pentru întreaga comunitate. Întrucât dinamica vieții cotidiene din Statele Unite impune credincioșilor un ritm alert, cu multă trudă în timpul săptămânii, praznicul ocrotitorilor bisericii a fost celebrat în zi de duminică, pentru a face posibilă participarea deplină a tuturor.

Sărbătoarea a fost inaugurată în ajun prin primirea Înaltpreasfințitului Părinte Nicolae, Mitropolitul Ortodox Român al celor două Americi, care a fost întâmpinat de cler și credincioși cu emoție și evlavie. A urmat săvârșirea Vecerniei Mari cu Litie, în cadrul căreia Înaltpreasfinția Sa a rostit un cuvânt de adâncă reflecție, evocând rolul providențial al Sfinților Ioachim și Ana în istoria mântuirii și tâlcuind troparul Nașterii Maicii Domnului,

cântare în care se concentrează taina întrupării și a bucuriei universale.

Ziua praznicului a culminat cu Dumnezeiasca Liturghie, slujire înaltă și solemnă, oficiată de Mitropolit, împreună cu Arhimandritul Heruvim, stareț al mănăstirii „Sfânta Ana” din Sfântul Munte Athos, alături de preoții slujitori ai parohiei pr. Ștefan Drăgoi și pr. Ioan Ardelean. Împreună, ierarhii, preoții și poporul credincios au înălțat rugăciuni de mulțumire către Preamilostivul Dumnezeu pentru toate binefacerile revărsate asupra acestei comunități, iar la sfârșitul Liturghiei au fost pomeniți ctitorii și binefăcătorii adormiți, cei care prin osteneala și dărnicia lor au așezat temeliele bisericii.

În cuvântul de învățătură rostit la final, IPS Nicolae a adus în atenția celor prezenți lucrarea tainică a smereniei, în contrast cu

primejdia mândriei, îndemnând la o viață curățită de egoism și plină de lumina lui Hristos. „Dacă paharul sufletului nostru este plin, nimic nu se mai poate adăuga, căci conținutul se va vărsa; astfel, dacă un om este plin de sine, nu poate primi harul lui Dumnezeu. Însă atunci când se golește de mândrie și de egoism, devine receptacul al harului și al bucuriilor ce vin odată cu el.” Prin aceste cuvinte, ierarhul a sintetizat esența trăirii ortodoxe: golirea de sine pentru a face loc iubirii dumnezeiești, asumarea Crucii ca ax al vieții spirituale și redescoperirea libertății lăuntrice care vine din comuniunea cu Hristos.

Sărbătoarea a continuat apoi în plan cultural și comunitar. În sala socială a parohiei, ansamblul etnofolcloric „Datina” a susținut un spectacol de o rară măiestrie artistică, în care tradițiile românești de toamnă au fost readuse la viață prin dansuri pline de energie, prin recitări de poezie și prin cântece înălțătoare. Arta populară a devenit, astfel, mijloc de comuniune între generații și punte

între continentul american și rădăcinile românești din veșnicia satului.

În încheiere, doamnele parohiei au oferit tuturor participanților o agapă îmbelșugată, rod al dragostei și al hărniciei, care a devenit icoană vie a comuniunii frățești și a ospitalității creștine. În jurul meselor, bucuria spirituală s-a împletit cu bucuria prieteniei, iar comunitatea a simțit și mai intens că hramul este sărbătoarea întregii familii parohiale, un moment de coagulare și de consolidare a identității.

Astfel, hramul din acest an a constituit nu doar o cinstire solemnă a ocrotitorilor spirituali ai parohiei, ci și o reafirmare a prezenței vii a Ortodoxiei românești pe meleaguri americane, un prilej de întărire duhovnicească, de reconectare la valorile tradiției și de întărire a legăturilor comunitare.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

The feast day of St. Mary's Church in Austin, Texas

Fr. IULIAN ANITEI

The Most Blessed Mother of God and Blessed Virgin Mary is the patroness of our liturgical community of St. Mary's in Austin, Texas. The Feast of Our Lady's Nativity was chosen 23 years ago, when the first Divine Liturgy was celebrated, as the feast day of our Orthodox Christian community.

Over the years, the Good Lord has blessed

and continues to bless this community many times and in many ways. After 23 years we are glad to have a well-organized community around Father Gabriel Ilies. Father continues the work of Father Dumitru Ilies, who contributed together with Presbytera Maria to the edification of this project. Today when we celebrate the feast, we are witnesses to

the erection of the new settlement, which bears witness to the sacrifice, love and desire to build an altar of worship for the holy preservation of our holy faith. This Church is also a gift to the American people who have begun to discover and share in the holiness and richness of the Orthodox faith.

This year we were invited by Fr. David Barr, the pastor of St. Elijah Antiochian Church, to celebrate our church's feast day at St. Elijah Church in the northern part of Austin. On the eve of the feast, at sundown, priests from all the other Orthodox churches and a large crowd of the faithful participated in the vespers and litya services. Father Gabriel Ilies who gave a profitable word at the end, emphasized the blessing of the Mother of God who gathers the faithful together and the joy of the united service of all the priests in the area. The evening ended with a traditional Romanian fraternal agape. The next morning after the service of the Orthros the Holy and Divine Liturgy followed. The choir alternated between singing in Romanian and English, interpreted with great skill by a group of young Americans, Arabs and Romanians. The word of teaching

was delivered by Fr. David Barr. Fr. Barr emphasized the role of the Blessed Mother in the faith and piety of the faithful and the intercessory work of the Blessed Mother that she acquired through her obedience and humility. The Nativity of Our Lady prepares the beginning of the salvation of the human race. After the Divine Liturgy Fr. Gabriel Ilies as a sign of gratitude and fraternal joy offered Fr. David Barr an icon of the Blessed Mother. At the end the priests and the faithful enjoyed again the gastronomic hospitality of the ladies of our community.

We wish to extend our sincere thanks to all those who dedicated themselves to this feast, to the priests who led the prayer with piety, to the faithful who came with faith and supported by prayer and deeds, to the children, youth, singers, to all those involved in the preparations, cleanliness, hospitality and benevolence. Let us keep the light of this feast in our hearts and spread it in the community. May God bless you and reward your service!

The 12th Symposium of Orthodox Spirituality

The 12th Symposium of Orthodox Spirituality took place on September 13th at Loyola University in Chicago.

It was a celebratory occasion given the anniversary of three important events:

- ◆ 100th anniversary of the Romanian Orthodox Patriarchate.
- ◆ 140th anniversary of the Romanian Orthodox church autocephaly.
- ◆ 1700th anniversary of the First Ecumenical Council of Nicea (325).

Nine scholars gave talks and there were many in attendance. Metropolitan Nicolae started the day by welcoming the speakers and the visitors and offered a prayer for the beginning of the talks.

1. The first talk was given by V. Rev. Fr. Alexander Rentel: *Canonical Reflections on the Situation in Ukraine and its Implications in World Orthodoxy*. It gave a lucid overview of

the current ecclesiastical situation in Ukraine.

2. Dr. Alex Ionut Tudorie, Dean, St. Vladimir Orthodox Theological Seminary, New York discussed: *The Autocephaly of the Romanian Orthodox Church (1885)*. He offered "A Critical Approach to Fr Nicolae Serbanescu's Position." The presentation offered an attempt to re-evaluate the historical development that lead to autocephaly.

3. Miguel H. Diaz, Ph.D. - retired U.S. Ambassador to the Holy See, John Courtney Murray, S.J. University Chair in Public Service, Loyola University Chicago - *Overcoming Polarization: Church, State, and University Relations in the Modern World*. His talk reflected on the issue of political and social polarization and offered solutions derived from Catholic social teaching.

4. Fr Constantin Necula – *A Hundred Years*

of Light and Shadows: Religious Education in the Romanian Orthodox Church (1925-2025). Fr. Necula offered a necessary account of the history, importance and direction of religious education in Romania.

5. Fr. Radu Bordeianu - *The Evolution of the Parish by the First Ecumenical Council*; Fr. Radu gave a very detailed historical and theological account of the development of the parish in order to help us derive some lessons about its role nowadays.

6. Protos. Maxim Morariu - *The Holy Priest Martyr Liviu Galaction Munteanu - confession through culture and martyrdom.* He gave an account of the life and martyrdom of this recent saint.

7. Fr. Dragoș Giulea - *Confession and modernity: the lesson of the prison saints*; Fr. Dragoș argued that today we need the saints and their witness more than anytime.

The last hour of the conference was dedicated to the launching of the English translation of the Fr. Nicolae Steinhardt's

Journal of Joy (published by Saint Vladimir's Press in 2024). There were also copies for purchase available.

Dr. Adrian Guiu (who also was the moderator of the conference) spoke about *Paradox and Mystery: from Suffering to Joy through Transfiguration*; he explored the paradoxical character of Steinhardt thought.

Dr. Octavian Gabor, Methodist College, Peoria, IL – *Arithmetic Truth in Steinhardt's Journal of Joy*; he offered an insightful discussion about moral responsibility and truth in Steinhardt and Dostoievsky.

It was a day full of spirituality and theological conversations. The day ended with the chanting of hymn to Theotokos:

It is truly meet to bless you, O Theotokos, ever-blessed and most pure, and the Mother of our God. More honorable than the Cherubim, and more glorious beyond compare than the Seraphim, without defilement you gave birth to God the Word. True Theotokos we magnify you!

Adunarea de Protopopiat pentru Centrul SUA

Adunarea de Protopopiat pentru Centrul SUA a avut loc în perioada 26-27 septembrie 2025 și a fost găzduită de Catedrala Sfinții Împărați Constantin și Elena din Chicago, IL. Întrunirea a fost prezidată de către Înaltpreasfințitul Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae și a avut ca participanți preoți și delegați ai celor 7 parohii și misiuni din cadrul Protopopiatului.

Întrunirea a început vineri, 26 septembrie, cu rugăciunea *Împărate Ceresc*, urmată de procedurile administrative de convocare a

Adunării, de cuvintele de bun venit ale Înaltpreasfințitul Mitropolit Nicolae și ale Părintelui Protopop Călin Barbolovici și de apelul nominal. În continuare, ÎPS Nicolae a prezentat pe scurt călătoria din America Latină, menționând evenimentele importante și întâlnirile oficiale la care au participat timp de 10 zile în parohiile din Colombia, Chile și Ecuador. Preoții și delegații parohiilor au aprobat apoi Agenda întrunirii și procesul verbal al Adunării precedente, organizată în septembrie 2023 de către Parohia Acoperă-

mântul Maicii Domnului din Houston, TX.

Fiecare preot a prezentat situația parohiei pe care o păstorește, menționând atât realizările și problemele cu care s-a confruntat comunitatea în ultimii doi ani, cât și planurile de viitor ale parohiei.

În contextul *Anului comemorativ al duhovnicilor și mărturisitorilor ortodocși români din secolul al XX-lea*, Părintele Ioan Ioniță a prezentat lucrarea *“Apărători ai Bisericii și învățători ai dogmei ortodoxe: Sfinții Dumitru Stăniloae, Dometie cel Milostiv, Iraelie din Basarabia și Calistrat de la Timișeni și Vasiova.”* Prezentarea a fost structurată în patru părți, una pentru fiecare sfânt, conținând date semnificative din viața, activitatea, învățăturile și influența fiecăruia. Pr. Ioniță i-a cunoscut personal pe Sf. Dumitru Stăniloae și Sf. Dometie, așa încât cei prezenți au avut ocazia să audă detalii mai puțin cunoscute din viața acestor sfinți. De asemenea, Pr. Ioniță a vorbit și despre vizita și conferințele Sf. Dumitru Stăniloae în SUA în anul 1982.

Următoarea parte a Adunării a fost dedicată rapoartelor organizațiilor AROLA și ROYA. Raportul Asociației Doamnelor (AROLA) a fost întocmit de Comitetul executiv AROLA și prezentat de D-na. Adriana Obreja de la Catedrala Sf. Împărați Constantin și

Elena din Chicago, IL. Raportul a prezentat principalele activități organizate în ultimii doi ani la nivel de Mitropolie (proiecte, conferințe și tabere duhovnicești, activități misionare și caritative, Congres). Raportul Asociației Tinerilor (ROYA) a fost prezentat de D-ra Ștefania Nuțu, secretara ROYA, care a prezentat activitățile organizate în ultimii doi ani: Heritage Trip (tabără de vară în România), Tabăra de colinde (iarna), întâlniri primăvara/toamna organizate la Mănăstirile din Allegan, MI și din Middletown, NY, conferințe duhovnicești, întâlniri online, Congres, March for Moms (strângere de fonduri pentru mame care au nevoie de sprijin financiar și pentru activități Pro-Vita).

După cină, întrunirea a continuat cu o prezentare detaliată a călătoriei pastoral-misionare din America Latină. Părintele Protopop Călin Barbolovici a prezentat o serie de fotografii de la toate slujbele și întâlnirile delegației conduse de ÎPS Mitropolit Nicolae, incluzând sfințirea noii biserici ortodoxe din Concepción – Chile, închinată Sfântului Cuvios Siluan Athonitul și Sfintei Mucenițe Filofteia de la Curtea de Argeș. Seara s-a încheiat cu vizionarea filmului “Istoria Patriarhiei Române 1925-2025”, dedicat Centenarului Patriarhiei Române.

Lucrările Adunării au fost reluate a doua zi cu *Acatistul Sfinților Împărați Constantin și*

Elena, ocrotitorii Catedralei din Chicago. A urmat prezentarea *“Transformările Bisericii Ortodoxe din Țările Române (1821-1865): Provocări, Reformă și Consolidare”* susținută de Arhim. Simeon Mureșan. Într-o prezentare foarte bine documentată, Arhim. Simeon a vorbit despre Revoluțiile din 1821 și 1848, Regulamentele Organice – primele “constituții”, unirea Principatelor, reformele lui Alexandru Ioan Cuza și crearea Sinodului Național al Bisericii Ortodoxe Române.

A urmat o secțiune dedicată programului pilot pentru educația religioasă a copiilor de la Catedrala din Chicago. P-sa. Andaluza Mureșan a prezentat reflecții asupra metodei de predare, evidențiind punctele comune între pedagogia Montessori și Ortodoxie. Această metodă încurajează o concentrare profundă și liniștea, lucruri care pot sprijini o educație spirituală autentică. Aplicarea acestei metode în context ortodox introduce copiii în viața liturgică și spirituală, ei devenind familiari cu învățătura de credință, obiectele liturgice și sărbătorile ortodoxe prin metode practice, vizuale și interactive. Preoții și delegații au avut prilejul să vadă în practică modul în care se desfășoară lecțiile la cele trei nivele de vârstă (3-6 ani, 6-9 ani, 9-12 ani). Dăruirea profesorilor, inocența copiilor doritori să absoarbă cunoștințe noi, frumusețea și organizarea sălilor de clasă vor rămâne pentru multă vreme în mintea și sufletul celor prezenți.

A fost evident că succesul acestui program se datorează în mod special talentului, dedicării și dragostei cu care profesorii organizează și desfășoară toate activitățile din cadrul Școlii Duminicale.

La final, Pr. Petru Neaga a susținut conferința intitulată *“Sămânța Ortodoxiei în România din vremea comunismului”*, prezentând amănunțit viața, activitatea, mărturiile de credință și cuvinte de învățătură ale următorilor sfinți recent canonizați: Sf. Pr. Mc. Constantin Sârbu, Sf. Pr. Mc. Liviu Galaction de la Cluj, Sf. Pr. Mc. Ilarion Felea de la Arad și Sf. Pr. Mc. Alexandru Baltagă din Basarabia.

Ultimul punct de pe Agendă l-a constituit alegerea Consistoriului protopopesesc și stabilirea locului întâlnirii din 2027: a fost selectată Biserica Sf. Ștefan din South Saint Paul, MN.

În încheiere, în numele tuturor participanților, ÎPS Mitropolit Nicolae a mulțumit gazdelor pentru primirea deosebită a preoților și delegaților la Adunarea de protopopiat. Cei prezenți au participat la o agapă festivă organizată cu multă dragoste de către doamnele de la Catedrala din Chicago.

Maica Domnului a fost sărbătorită la Allegan, MI

Mănăstirea Ortodoxă Română din Allegan - Michigan și-a sărbătorit duminică, 28 septembrie 2025, hramul principal Acoperământul Maicii Domnului.

Sărbătoarea a început sâmbătă seara, 27 septembrie, cu oficierea slujbei Vecerniei Mari, dimpreună cu slujba Litiei, de către IPS Mitropolit Nicolae și părintele slujitor al mănăstirii, Ieromonah Paisie. A doua zi, duminică dimineața, a fost săvârșită slujba Utreniei, urmată de Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie. Alături de IPS Nicolae s-au aflat Ierom. Paisie și Pr. Evangelos Pepps.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, IPS Nicolae a transmis credincioșilor prezenți un frumos și ziditor cuvânt de învățătură, în care a valorificat și a explicat învățăturile cuprinse în textul Evangheliei din Duminica a 18-a după Rusalii:

„În Sf. Evanghelie de astăzi este întâlnirea lui Dumnezeu cu omul care așteaptă chemarea, iar când aude chemarea ascultă și împlinește cuvântul. Din această întâlnire a chemării lui Dumnezeu și a ascultării omului se naște minunea; mai întâi minunea materială, a prinderii multimei peștilor după ce s-au ostenit fără folos toată noaptea. Petru și Andrei fratele lui, Ioan și Iacob, cei doi fii ai lui Zevedeu, erau pescari de meserie, știau că nu puteau avea sorți de izbândă. Și totuși au

ascultat cuvântul lui Hristos. S-a împlinit nu numai această prindere minunată a peștilor, ci s-a împlinit și minunea profundă a convertirii sufletului lui Petru și a celorlalți pescari care aveau să devină din străini, ucenici ai Mântuitorului, pescari de oameni. Sfânta Evanghelie de astăzi se încheie cu cuvintele: „au lăsat totul și au mers după El” (Luca 5, 11). Știm că așa s-a întâmplat cu toți Sfinții Apostoli, din diferite poziții sociale au fost chemați să fie urmași ai Mântuitorului și îndată au lăsat totul și au urmat lui Hristos...

Nu putem trece cu vederea semnificația peștelui din această poveste. După Înviere, Hristos s-a arătat apostolilor încă nedumeriți de cele întâmplate și le-a dăruit cu mâinile Sale pâine și pește (Ioan 21, 13), adică s-a oferit sub chipul peștelui. De aceea, de la începuturile creștinismului, peștele a devenit un simbol privilegiat al lui Hristos. Cuvântul grecesc pentru pește IHTHYS a fost considerat prescurtarea unei adevărate mărturisiri de credință hristologică. Fiecare literă a fost identificată ca inițiala unui cuvânt, astfel că IHTHYS ar însemna în limba română: „Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul.”

Apoi, IPS Mitropolit Nicolae a vorbit despre sărbătoarea Acoperământului Maicii Domnului amintind evenimentul arătării Maicii Domnului în biserica din Vlaherne în secolul al X-lea și explicând, pornind de la arătare, ocrotirea și dragostea Maicii Domnului pentru toți creștinii. În încheiere, IPS Nicolae a vorbit despre călătoria misionară în America de Sud săvârșită în perioada 15 – 23 septembrie împreună cu o delegație a Mitropoliei noastre. Agapa frățească pregătită cu mult drag de câteva doamne, care permanent au fost alături de mănăstirea noastră, a încheiat această zi de sărbătoare.

Sărbătoarea Acoperământului Maicii Domnului - prilej de bucurie și comuniune liturgică în Houston, Texas

Pr. IULIAN ANITEI

Miercuri, 1 octombrie, parohia creștin ortodoxă Acoperământul Maicii Domnului din Houston, Texas și-a sărbătorit hramul. Ca în orice an, acest eveniment a fost așteptat cu multă emoție. Sărbătoarea a debutat, în seara hramului, cu slujba Vecerniei celei mari, însoțită de Litie. După slujbă, părintele paroh Iulian Aniței, a vorbit credincioșilor despre locul pe care Maica Domnului îl ocupă în istoria mântuirii. Accentul a căzut pe profețiile Vechiului Testament și modul în care ele s-au împlinit în persoana Maicii Domnului.

A doua zi programul liturgic a început cu Acatistul Sfântului Acoperământ, Utrenia și Sfânta Liturghie. Șase preoți și un diacon, de la diferite parohii din Texas, au slujit împreună. La sfârșitul slujbei părintele Iulian Aniței a vorbit despre istoria acestei sărbători, de modul în care Biserica a păstrat în memoria sa apariția minunată a Maicii Domnului în Bise-

rica din Vlaherne, în secolul al X-lea și a mulțumit părinților prezenți precum și credincioșilor care au participat la acest eveniment. După slujbă cei prezenți s-au bucurat de agapa organizată de doamnele parohiei, în cinstea praznicului Maicii Domnului.

Hramul are menirea de a serba după cuviință patronul spiritual al unei comunități, care în duhul rugăciunii adună pe cei cu inimă bună și doritori de închinare. Participarea la un astfel de eveniment întărește legăturile comunitare, ajută la coordonarea activităților bisericești și la susținerea misiunii locale. Hramul este și o ocazie de răgaz duhovnicesc în care omul este chemat să se orienteze către Dumnezeu și o formă de respect și mulțumire pentru binefacerile primite precum și pentru mijlocire către Dumnezeu.

